

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASI
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 186-31 EKİM 1978 FİYATI 5 TL

SAĞDAKİ MANEVRALAR

Serdar'ın ardından

Serdar Altın, uğradığı ilk silahlı faşist saldırıdan sonra Faruk Ercan'a birlikte

BAYRAĞI DÜŞÜRÜLMEMEYECEK

Beş yaşaflara sarılı yüzünü, onu incitmekten çekinmesine büyük bir özenle açtı habstabakıcı. Sakalları hafif uzamış, solmuş yüzüne doğru eğilim alından öptü onu babası. Türkiye İşçi Partili görevliler göz yaşlarını tutamadılar o an.

Diğer arkadaşları gözleri önünde öldürülmüştü. O anı yaşamıştı. Yaşamamış, o anda ölmesinin dirençli vücuduna bağışları doktorlar. Dirençli vücut, çelik gibi irade, sosyalizmi savasına, ara verdiği yerden tekrar başlama isteği. O istek yeni bir güç veriyor, çok az umut var denen insanı gündün güne iyiyeye doğru götürüyor. Fakat, faşist ellerin tuttuğu namullardan çıkan dokuzluk kurşunlar parçalanmayan organ bırakmışlardı. Serdar'ın gövdesinde. Saattece süren ameliyat, ilaçlar, tıbbi aygıtlar onu yaşatmaya yetmedi.

"Üğründe ölmeye değmeyen hayat, yaşamaya değer mi?" diyordu Behice Boran Partililerle yaptığı konuşmada. Götdürdüler onu beyaz örtülere bürünmüş... makinalı tüfekli polisler... yarım kalan kavga... sürece kavga.

"İşte bunlar" diyordu, "bunları karşında görmek istiyorum." Yakalanmasını istiyordu katillerin. İnsankıtan çıkmışların. Resimlerini gösterdi tek tek. En ince ayrıntılarına varıncaya dek tarifledi canileri.

O dana yaşarken arkadaşları için görkemli bir anti-faşist gösteri düzenleniyordu Başkan Ankara'da. "... yaşamalarının amacının ne olduğunu, ne için dövüşüklerini, birgün öleceklerse eğer ne için öldüklerini biliyorlardı..." Birlerce anti-faşist, sosyalist o gün tek bir vücut gibiydi. Dayanışmanın gücünü gösteriyorlardı. Behice Boran'ın anlamli konuşması dalga dalga yayılıyoryordu alana.

Bu görkemli gösteriden birkaç gün sonra Serdar öldü. Ölüm... İnsanın bir hiç olup gidişi mi? Ne için öleceklerini bilenen için değil o. "... İşçi emekçisi sınıfların, ilerici yurtsever güçlerin mücahede si sürdüğü ve zafere ulaştıktan sonra, bu arkadaşların ve şehit düşmüş diğer arkadaşlarımız bu mücadeleye ve zafere yapmış oldukları katkılarla sonsuza kadar yaşayacaklardır."

Sessiz bir tören düzenlendi Serdar için. Sessiz ama kararlı. Onu arkadaşlarına, Partisine vermeye yavaşlayan kararlılık karşısında direnemedi. Sıkılı yumurcak, dalgalanan çark başaklı bayraklar arasında uğurlanıyordu Serdar, diğer altı arkadaşının yanına.

"Rahat uyusunlar, uğruna can verdikleri kavga'nın bayrağı emin ellerdedir. Düşürülmeyecektir."

Dr. UĞUR GÖNÜL

YURUYUŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına Nihat SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIC ● Yazı İşleri Müdürü: Neşri KOCA-BİNGÖLÜ ● Teknik Sekreter: Bulent ARTANLI ● Yönetmiş Kurum Sok. 15/8, Kızırayr - ANKARA, Tel: 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1, Cemberlitası-İSTANBUL, Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilcisi: COODIFF 13/2 Square Wisler - 1040 Bruxelles/Belçika - Tel: 230 34 72 - Posta Çeki: 000-1164657-76 ● Abone Kosulları: Yıllık 200.TL., 6 aylık 100.TL., Avrupa: 6 aylık 250.TL., (20 DM.), Yıllık 500.TL., (40 DM.), Amerika: 6 aylık 325.TL., Yıllık 650.TL. Avustralya-Japonya: 6 aylık 400.TL., Yıllık 800.TL. ● Posta Çeki: YORUYUŞ Dergisi 100234 ● İlan Kosulları: Arka Kapak (Renkli) 15.000.TL., Arka Kapak (Siyah-Beyaz) 12.000.TL., İç sayfalarda süren santim: 40.TL., Yayın İnterla % 50 indirilmiştir. ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisi ● Kapak: Uğur OKMAN

MHP TERÖRÜ CEZAEVLERİNDE DE KAN DÖKÜYOR

● Elazığ cezaevindeki son cinayetlerin sanığı Raif Çiçek, MHP'nin bölgedeki yüksek rütbeli sorumluları arasında yer alıyor.

açıktı. Bu konu da bir çok kez kamuoyuna ve gerekli makamlara yansıtıldı ama hiç bir sonuç alamadı. Sonuç almak bir yana, cezaevindeki bu çeteler, Belediye Başkanı tarafından hergün koyun kesilerek, sandık sandık meyva ve sebze gönderilerek beslenildi...

RAİF ÇİÇEK:
İÇERDE DE
FAŞİZMİN ELEBAŞISI

Elazığ'daki yaralanma ve ölümle sonuçlanan olayların neredeyse tamamının altından Raif Çiçek çıkıyor. Uzun süre MHP'nin Elazığ ve bölgesindeki birinci düzeydeki görevlisi olarak çalıştığı, bu arada Ankara ve Sakarya'da da önemli görevler üstlendiği belirtilen Raif Çiçek'in cezaevine her girişinde mutlaka bir kişi ölüyor.

Raif Çiçek'in dosyası bir dizi cinayet ve saldırı olayıyla kabarmış durumda. Raif bir süre önce İran'lı bir yurtseverin öldürülmesi ve Suriye'li bir turistin ağır yaralanması olaylarına karışmıştı. Kendisinin, 1974 yılında Türkiye'nin Sıvriçe'deki "plav çöleni"nde, ilk eylemini yaparak bir "komünist" öldürdüğünü belirttiği söyleniyor.

Raif Çiçek, Elazığ'lı Nuray Erenler öldürüldüğü sırada, Hacettepe Üniversitesi önünde de polislerle birlikte görünmüştü. 1975 yılında Frar Üniversitesi Veteriner Fakültesi ne zaman dekani Bahir Özgencil tarafından yasa dışı yollarla alındı. Okulda olduğu süre içinde öğrenci, işçi ve memurlar, hatta öğretim üyelerini sındırma görevini üstlendi.

1976 Ocak ayında önce Hüseyin Tan adlı bir öğrenciyi ağır yarladı, sonra da, yine aynı gün üç öğrenciyi daha bıçakladı. 1976 Mayıs ayı içinde bir asistanı bıçakladı.

1976 Haziran ayında Elazığ TUMAS Başkanını zooloji sınavında tartakladı, gözaltına alındı ve serbest bırakıldı.

Aynı günlerde, zooloji sınavındaki davranışına karşı çıkan İbrahim Çetin adlı bir "ülküçü" arkadaşını bıçakladı.

1976 Eylül başlarında, Prof. Dr. H.Kerim Urman'ı Dekan'ın yanından tartakladı. Bu olay üzerine on altı profesör lafta etti ve okul uzun süre kapatıldı.

Yurtta Kararlı bir öğrenciyi üç gün işkenceyle sorguya çekmesi üzerine, savcılığa hakkında dava açıldı.

1 Nisan 1978 günü, cezaevine yatak götürdört kişiyi kurşunlayıp şöbüle başından yaraladıktan sonra, iki ay tutuklu kaldı ve yine çıktı.

Veteriner Fakültesi öğrencisi Seyfettin Erkinli'yi 8 Mayıs'da öldürdü.

İkinci MC döneminde sürekli arandığı halde bulunmayan Raif Çiçek, MHP'li Sağlık Bakanı'nın Elazığ'a geldiği gün, Bakan'ın resmi arabasından izin alınarak marakola götürüldü ve serbest bırakıldı.

Hakkında gıyabı tutuklama kararları olan Raif Çiçek, dilettiği gibi ortalıkta dolaşırken, geçenlerde kendi isteği ile gılp teslim oldu. Her nedense birden bire cezaevine girmeyi istemiyordu.

Raif'in cezaevine girmesiyeye başlayan olayların son perdesinde, 16 Ekim'de üç ölü ve bir ağır olmak üzere üç yaralı var. Tezgahtarın yeni oyunlar da bir sonraki perde de görüleceği benziyor. Bugün faşist saldırıların, gece cezaevinden dışarı çıkıp yavaş yavaş yapıldıkları sonra yeni işleri içeride döndürüyor. Vali ise bu son olaylar için "iki grubun çatışması" nitelemesini kullanıyor. İşçiler ve Adalet Bakanları da bu nitelemeye katılıyor mu acaba? Bu gerçekten merak konusu balinde bugün.

Bütün bu olayların ya doğrudan ya da dolaylı olarak içinde görünen Raif Çiçek kimdir? Herhalde bir akıl hastası ya da bir piyaset aktörü değil! Son günlerde MHP ve ÜGD kaynaklı bu nitelemelerle Raif Çiçek'in de karışılması olasıdır. Ama bunlar Raif Çiçek'i temize çıkaramaz. Eğer onun da dosyasının kabarmasına beklenmeyecekse, yargı organları için yeterli kararlar var.

RAİF ÇİÇEK'İN YETENEĞİ

Raif Çiçek aynı anda iki yüksek okulda okuyabilecek kadar "parlak zekalı" bir öğrenci (!) ATIA Mall Bilimler Yüksek Okulu Ekonomi-Maliye bölümünün 4923 no'lu öğrenciyken, aynı anda da Frar Üniversitesi Veteriner Fakültesi 2. sınıf öğrencisi olarak geçiyordu.

Adli ve idari organlar gerek Elazığ, gerekse de cezaevindeki saldırı olaylarının sorumlularını en kısa zamanda görmeden uzaklaştırmalı ve bu sorumluların besapı sormalıdır. Bildiğimiz ki, gerekli önlemlerin alınmamasına geçilmesi, ilerici, sosyalistler üzerindeki faşist kurumların da bir yoğunluk tazanması, faşistlerin örgütlü güçlerini pekiştirmeleri sonucunu doğuracaktır.

Faşist cinayet ve saldırıların, ne kadar "becerikli" de olsa, Raif Çiçek ve benzerleri gibi tek tek faşist militanların marifeti sonucu değildir. Bu "tipler" bir becerileri varsa bunu örgütlü faşist hareketine almaktadırlar. Görev, bu odakların dağıtılmasıdır.

SAĞDAKİ MANEVRALAR

BEHİCE BORAN

Son günlerde sağ basında Türkiye İşçi Partisi'nin yasadışı bir parti olduğunu ifade eden yazılar görüldü. Hatta aynı görüş bir TRT açık oturumunda da dile getirildi. Şimdi öğreniyoruz ki, Devletin en önemli haber alma örgütlerinin bir toplantısında yurt dışında görev alan kişilere bir briefing yapılmış. Briefingde yasadışı örgütler ve silahlı eylemciler konusunda bilgi verilirken Türkiye İşçi Partisi'nden de bu örgütler ve eylemciler arasında söz edilmiş. (*) Briefing dinleyenler bu belirleme karşısında şaşırılmışlar. Haberi veren yazar arkadaşımız da biraz öyle. Biz şaşırmadık. Türkiye İşçi Partisi'nin yasadışı olduğunu kabul ettiğimiz için değil. Her zaman her olguda olduğu gibi bu olayı da sınıfsal temelinde ettüğümüz için.

SAĞ basında ve istihbarat örgütü briefinginde aynı görüşlere yer verilmesi elbette rastlantı değil. İlgililerin bilgisizliği, kafalarının şartlanmışlığı da değil. Bu nedenler de rol oynamış olabilir, ama belirleyici nedenler daha derinde. Faşizmin azgınlanan bir terörle tirmandığı biliniyor. Faşizmin baş hedefi işçi sınıfının partisisidir. En ağır biçimde o partiye vurur, sonra sıra diğer demokratik kuruluşlar, hareketlere gelir ve tüm demokratik hak ve özgürlükler yokoluncaya kadar faşizmin demir ökeşi bastırır.

12 Mart döneminde Türkiye'de de öyle oldu. "Atatürk devrimleri"nin, toplumsal reformların savunucusu bir muhtırla gelen askeri iktidar, laikliğe ters düşen seriatçı partiyi sekleen kapatıp yöneticilerine hiç dokunmazken, sola "balıyoz"la vurdu ve Türkiye İşçi Partisi'ni kapatmakla yetinmeyip yöneticilerini onbeş yıla mahkum etti. Ortalığı toz dumana veren, birinci sayfalarda manşette çikarılan "öğrenci olayları", adam kaçırılmalar, banka soğurlarıydı. Türkiye İşçi Partisi soldan gelen baka kuvvet saldırdı ve iç mücadelelerle sarılıyor, zayıflar görünüyor. Söz yazar çizer, aydın kesimi Türkiye İşçi Partisi'ni küçümser tutumdaydı. Ama büyük burjuvazi sınıfsal çizgideki gerçekliği, kendisine tehlikelen nereden geleceğini "sol teorisyen"lerden daha doğru teşhis ediyordu. Gözü, işçi sınıfının partisi üzerinde, Türkiye İşçi Partisi üzerindeydi. Emperyalizmin gözü de öyle. Askeri komutanların muhtırası 12 Mart günü ögle ajansında radyolardan okundu, Türkiye İşçi Partisi hakkında Başsavcılığın kovuşturma açtığı haberi de aynı günün 19 ajansında. Gelişmelerin iç bağlantısı kuşkuya yer bırakmayacak kadar çıktı.

İlginçtir ki, 12 Mart işçi sendikalarına dokunmadı. Türk-İş'e dokunması zaten söz konusu olamazdı; DISK ise çok "ulusu akıllı" davrandı. Yöneticileri tutuklandıktan sonra o zamanki başkanlarının deyimleriyle sayın komutanların misafir gibi ağırlandılar, tutuklu muydular, misafir miydiler anlayamadılar. Sonra salıverildiler ve davalarına bakaçak mahkeme bulunamadığından dava ortada kaldı. Ama işçi sınıfının ekonomik mücadelesi tokadı yedi. Grevler ya yasaklandı, ya sınırlandı. Yapılma koşulları zorlaştırıldı. Komutanların "arabuluculuğu" ile toplu sözleşme görüşmelerini ırselerleri yararına sonuçlandı. Tutuklanan işçiler ise ağır işkence gördü.

Şimdi de durum aynı. Solun bölünmüşlüğü, güçsüzlüğü üzerine çeşitlemeler, yakkınmalar sol kanatta yapıyor. Büyük burjuvazi, iş ortaklığı ettiği emperyalizm ve onların politikacıları, sözcüleri, istihbarat uzmanları solda kimin ciddi bir hareket ve örgüt olduğunu, kendi çıkarları için tehlikelen nereden geldiğini tereddütsüz biliyorlar. Biliyorlar ve Türkiye İşçi Partisi'ne vurmaya hazırlanıyorlar. (İki büyük sendikal kuruluş DISK ve Türk-İş ise geri bir çizgide birleştirilip daha da "ehlileştirilmek" isteniyor). Bu vuruş bir pazarlık konusu da yapılabılır.

Söyleki, son zamanlarda silahlı, kanlı terörün MHP'den kaynaklandığını, failerinin MHP'de odaklandığını gösteren olay ve bulgular sıklıkla. Savcılar hareket geçmeye başladılar. MHP'nin kapatılması gündeme geldi denilemez de, bu olasıkl aklı gelmiyor veya hiç tartışılmıyor da değil. Politika satrancında MHP taşlarının bu yönde hareket etmesini karşılık sol kanattaki taşlar da, yine bu son zamanlarda, Türkiye İşçi Partisi'nin yasadışı olduğu yönünde oynatılıyor. Bir bizden ise, bir de sizden hesab.

Türkiye İşçi Partisi'ni karşı gelişen hareket, yalnızca, yasal yünden vurmaya hazırlanmış değildir. Partiyi fiili saldırılar en hunhar biçimde yoğunlaştı. Genel Sekreterimizi hedef alarak Genel Merkezimize yapılan silahlı saldırıdan sonraki bir kaç hafta içinde yedi genç arkadaşımızı katlettiler, Giresun'da bir arkadaşımızı ölüm tehdidiyle kaçırdılar, Ankara'da bir arkadaşımızı Tekirdağ'da vurdular ve Kayseri'de merkezimizi başarılı kongresinden sonra üçüncü kez bombaladılar. 1970 öncesinden farklı olarak bu defa burjuvazi, maddeten yok etme kastıyla adamlarını Partiyeye saldırtıyor.

MHP aleyhine kanıtlar, kararlar ne kadar güçlense de, MHP'nin kapatılmasına gidileceği kuşkuludur. ABD ve İsrail'in yerli büyük sermayenin MHP'ye, onun saldırganlığına, terörizmine ihtiyacı vardır. Bu geri, dengersiz, adaletsizliği gittikçe artan, sınıfsal kutuplaşması keskinleşen kapitalist düzeni ve kendi ekonomik/politik egemenliklerini ancak bir baskı ve terör rejimiyle sürdürebileceklerinin hesabı içindedirler. Açık tam boy faşizme gidilmediği halde MHP aracılığı ve yöntemleriyle ilerici, sol hareket, kuruluş ve kişiler ve gittikçe bilinçlenip dövüşkenleşen kitleler baskı altında tutulacak, yıldırılacak, gelişmeleri engellenecektir. Açık faşizme gidildiğinde ise, MHP elde hazır bulunacaktır.

Türkiye'nin, daha doğrusu egemen güçlerin önünde iki seçenek var: Birisi, "özgürlükçü çoğulcu demokrasi" görünümünü koruyup, parlamento, genel seçimler, siyasi partiler paravanası altında büyük burjuvazinin ABD ile sıkı işbirliği halinde - diktatörlüğünü pekiştirmek. Çok parti olcak, ama işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olmayacaktır, veya o görünümde düzmece bir parti politikta sahnesinde boy salacaktır. "Fikir özgürlüğü" burjuva ideolojisinin çeşitlemeleriyi sınırlanacak, sendikalar, grev ve toplu sözleşme hakları "düzene" sokulacaktır. Bu çerçeveye sığamayıp falso yapanlar da legal iktidar baskısı ve illegal MHP terörü ile yola getirecektir. Emperyalizm ve İsrail'in yerli büyük burjuvazi için dikensiz gül bahçesi olan bir "çoğulcu demokrasi"!

Veya, terör tirmandırılar tirmandırılar askeri bir müdahale ile sonuçlandırılacak, her türlü demokrasi, özgürlük iddia ve görünümlelerinden vaz geçilecek

teröre dayanan açık askeri diktatörlük gerçekleştirilecektir - tabii ipler emperyalizmin ve iş ortağı yerli büyük burjuvazinin elinde olarak - MHP, tirmandırılan terörden sorumlu olan diğer örtülü örgütler ve açıktan faşist yönetim yanlıları bu ikinci seçeneği yeğlerler. Ama emperyalizm ve büyük burjuvazi için tam boy açık faşizm bir ideal, bir amaç değil, bir araçtır. İşlerine gelirse onu kullanırlar, gelmezse bir kenara koyup zamanını bekletirler.

Gerek emperyalizm, gerek yerli büyük burjuvazi birinci seçeneğe eğilimlidirler. Emperyalizmin başını çeken ABD "insan hakları savunucusu" rolünü oynuyabilmek, dünya sosyalist sistemine ideolojik saldırılarına bulunabilmek için dünyanın her yerinde - koşullar aksine zorlamadıkça - demokratik görünümülü burjuva diktatörlüklerini yeğlemek durumundadır. Yerli büyük burjuvazi de 12 Mart döneminde "parlamentarizm" in toptan kaldırılması yoluna gitmedi. Ayrıca hem emperyalizm, hem yerli büyük burjuvazi açık teröre dayanan askeri rejimlerin artı dayanıklı olamadıklarını, büyük toplumsal sorun ve başkaldırımlarla sarsıldıklarını görmekteydiler. Şiddetli baskı/oyalama, saptırma karşımı bir rejim onlar açısından en elverişli görünmekteydi.

Adalet Partisi'nin Büyük Kongre sonuçları da bu yorum ve değerlendirmeye denk düşmektedir. Bu sonuçlardan, önceleyn, Demirel ve ekibi yönetimindeki AP'nin hâlâ ABD ile büyük burjuvazinin birinci seçeneği olduğu anlaşılmaktadır. Demirel'in parti iktidarında kalışı küls ve oy hesaplarıyla izah edilemez. Demirel'i 1964'de AP'nin başına getiren güçler aynı şeyi İnan için de yapabilirlerdi. Demirel kendisine ve ekibine gösterilen bu "teveccüh" hemen karşılık vermede de gecikmemiştir. Seçimlerden önce Kongre, parti programında değişiklik yaparak, büyük burjuvazinin çok arzulu olduğu ve talep ettiği grev ve toplu sözleşme haklarını sınırlandırılması kabul etmiş, "siyaset üstü" sendikacılığı savunarak sınıf sendikacılığını reddetmiştir. Faik Türlün'ün Genel İdare Kurulu'na seçilişi AP'nin teröre karşı olmadığını, tersine tarafa olduğunu, bir kez daha belgelemiştir. Türlün'ün önce AP'ye alınıp milliyetçiliği yapıldığı, şimdi de AP Genel İdare Kuruluna seçilişi bir başka şeyin daha göstergesidir: Bir yeni muhtıra verilir, yüksek kademe komutanları iktidara el koyarlarsa Demirel ve AP için kolтуğu bırakıp gitme durumu doğuyabilecektir. Demirel ve AP'nin parlamentere paravanası altında askeri cunta işini görürler. Her hal ve kârda AP askeri yönetimle ters düşmez. (Meçer ki sol radikal bir çıkış yapılmış olsun. Bunun olasılığı bugün için yoktur.)

Demirel ve yönetimindeki AP'nin askeri cuntalardan bir daha ayrı düşmeyeceğinin başka göstergeleri de vardır. AP'nin kitle tabanının MHP'ye kaydığı, AP yöneticileri, belediye başkanları, üyeleri arasında MHP yanlılığının geliştiği, hatta MHP'nin AP içinde gençleri örgütlediği haberleri yaygınlaşırken Demirel ve AP bu konuda ne bir şey söylemiş, ne MHP'ye karşı tutum değiştirmiştir. Büyük Kongre'de de bu konular es geçilmiştir. Oysa bir partinin bir diğer partiyeye bu denli etki ve müdahalede bulunması bu ikinciye telaslandırarak, yandaç kaldırarak bir olaydır. AP, bir yandan MHP ile bütünleşmekte, bir yandan da kendisi MHP'leşmektedir. Demirel her zaman anti-komünist olmuştur, ama, bu son yıllarda olduğu kadar anti-komünizm politik ticaretine kendisini kapırdığı, toplumu milliyetçiler ve komünistler diye ikiye ayırdığı, terörün tüm sorumluluğunu solculara yükleyip terörün asıl kaynağı olan Ülkücüleri, MHP'yi bu temize çıkardığı, onayladığı olmamıştır. Milliyetçilik adı altında eşiz az göbüller bir ideolojik ve politik bağnazlığı bütün şiddetle sürdürmektedir. Özel yakkınma ve itirazlara rağmen AP kadroları ve kitesli de Demirel ile ekibinin peşinden gitmektedir.

Bu durumda, büyük sermayenin ve kimi etkin çevrelerin isteği olarak çok sözü edilen CHP-AP koalisyonu olasılığı zayıflamaktadır. Demirel büyük bir koalisyonu olasılığına öyle ısrarla ve şiddetle karşı çıkmıştır ki, - her ne kadar kendisi "Dün dündür, bugün de bugün" diyebilen bir kişi de olsa - şimdi bunu kabul etmesi güçtür. CHP de kitle tabanından ve küçük burjuva aydın destekleyicilerinden büyük kayıpları geç almadan bu tutumdadır Demirel ve AP ile koalisyonu gidemez. AP'den büyük bir muhafaz parçanın kopup CHP'ye gelmesi veya onun desteklemesiyle kısmi ve fiili bir CHP-AP koalisyonu gerçekleştirilmesi düşü de sönmüştür.

ABD'nin ve büyük burjuvazinin bir CHP-AP koalisyonunu ne denli istiyor istemediği de kuşkuludur. ABD ve yerli büyük burjuvazi sosyal demokrasiye, onların çıkarlarına ne kadar hizmet etse de, tam güvenmemektedirler. Bu konuda Avrupa burjuvazisi kadar deneyli ve bilgili değillerdir. Sosyal dünyaya açılma, demir çelik ithalatının devlet eline alınması, maddelerin işçileşmesinin devletleştirilmesi, KUP, KİP, Köy Kent girişimleri (göstermelik de olsa) onları tedirgin etmiştir. Tek başına veya MHP ile birlikte AP iktidarı CHP'ye yeğledikleri alternatifidir. ABD'nin ve İsrail'in yerli büyük burjuvazinin sönmürlü ve baskı düzenini sürdürebilmek için AP'ye de, MHP'ye de ihtiyacı vardır. AP, "çoğulcu hürriyetçi demokrasi" imgesini ve görünümünü ayakta tutmak, bu görünüm altında legal baskı ve terörü sürdüremek, MHP ise sahte sol demagojisi ile kitleleri ayartıp çekmek ve illegal terörle onları yıldırarak, solu ezme görevini yüklenenecekler, yerine getireceklerdir.

Büyük burjuvazi sirtını ne kadar emperyalizme dayasa da, ülke sorunlarını kapitalizm çerçevesinde görelil olarak dahi çözememekte, ilkeyi yönetmekte aceze düşmektedir. Toplumun gidisi devrimin nesnel koşullarının oluşması yönündedir. Özel koşullar nesnel koşullara henüz aynı çizgide değildir. İşçi sınıfı, iktidarı müttefikli emeçsiz sınıflarla birlikte alabilecek ölçüde örgütlü politik hareketini geliştirip güçlendirmiş değildir henüz. Bu nedenle, nesnel durumda özel durum arasında kapatılması gereken bir boşluk vardır. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olarak amacımız ve bütün çabamız bu boşluğu bir an önce kapatmaktır. Bu boşluğun kapanması toplumun gelişme kanunlarının bir zorunluluğudur. İşçi sınıfı partisi olarak güncel görevimiz ve uğraşımız, bu kapanma süresini obalidliğine kısaltmaktır. Bu bilinç içinde örgütlenme ve yine örgütlenme, ve yine örgütlenme...

* Cumhuriyet Gazetesi, 26.10.1978, Mükerrer Hekimöğütü'nün yazısı.

İzmir'de
4 Kasım'da

"FAŞİST TERÖRÜ CİNAYET VE KATLIAMLARI PROTESTO MITINGİ"

İzmir'de 4 Kasım'da sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından düzenlenen bir "Faşist terörü, cinayet ve katliamları protesto miting'i" yapılıyor. Ortak slogan ve pankartlar kullanılarak düzenlenen mitingün başlanmasına 44 kuruluş katılıyor. Mitingün İzmir'in geniş emekçi kitlelerinin katılımıyla gerçekleştirilmesi amacıyla sayısı 75 bini bulan duyuru ilanının dağıtılacağı bildiriliyor.

Mekine Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı Sedat Özgüven, İzmir Halkevi Şube Başkanı Yavuz Yokaş ve GENÇ ÖNCÜ İzmir Şube Sekreteri Hasan Keskin'den oluşan bir komite tarafından düzenlenen mitingte aşağıdaki kuruluşlar katılacağı bildiriliyor: Maden-İş İzmir Bölge Temsilciliği, Sosyal-İş İzmir Şubesi, Bank-Sen Bölge Temsilciliği, Lastik-İş İzmir Şubesi, Tümla-İş İzmir Şubesi, Dev-Maden-Sen İzmir Şubesi, Aster-İş İzmir Şubesi, Dev Toprak-İş İzmir Şubesi, Yeni Haber-İş Bölge Temsilciliği, Tm-İş İzmir Şubesi, Keramk-İş İzmir Şubesi, Tek-Ge-İş İzmir Şubesi, Beton-İş Genel Merkezi, Tm Has-İş İzmir Şubesi, TÖB-DER, TÜS-DER, TUMASA, İzmir Halkevi, MMO İnşaat Mühendisleri Odası, Ziraat Mühendisleri Odası, Kımya Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası İzmir Şubeleri, Haber-Der, Genel-Der, Enerji-Der, Bank-Der, Tabipler Odası, Çağdaş Hukukçular Derneği, Amatör Sporcular Derneği, Türk Hemşireler Derneği, Çağdaş Eczacılar Derneği İzmir Şubeleri, Genç Öncü, İKD, İLD İzmir Şubeleri, Siverek Kültür Değişim Derneği, KÖGEF İzmir Şubesi, İGD Konak, Karabağlar ve Bornova Şubeleri.

"Faşist terörü, cinayet ve katliamları protesto miting'i"nde en önde yer alacak örgüt pankartlarının arkasında, son haftalarda faşist katliama bedel olan demokrasi şehitlerinin portrelerinin taşınacağı; daha sonra kortejde arasıyla sendikaların, demokratik kitle ve meslek örgütlerinin ve gençlik örgütlerinin yer alacağı bildiriliyor.

4 Kasım'da İzmir'de yapılacak olan miting, faşizme karşı mücadele in dahi geniş katılımla boyutlara ulaşsın, faşizme karşı iş ve eylem birliği eğiliminin güçlenmesi yanında bir a dim daha olacak.

DEMOKRASİYE KARŞI ÖRÜLEN DUVAR ÇÖKECEKTİR

CHP-AP işbirliği umutlarının, bunun güncel koşulları varolmasında ayakta tutulmasının ve yükseltilmesinin amacı, MC partilerinin tabanındaki kitlelerde CHP'nin meşrulaştırılması değildir. Amaç, tam tersine, faşist terörizme karşı kararlı önlemler bekleyen kitlelerin gözünde AP'nin meşrulaştırılmasıdır. İşçi ve emekçi kitleler, CHP hükümetinin faşist terörizme ve ekonomik bunalıma karşı sonuç veremeyen politikasının alternatifinin, kitlelerin faşizme karşı birliği değil, CHP ve AP'nin aşırı sağa ve aşırı sola karşı birliği olduğunu inan- dırılmak isteniyor.

CHP KARŞISINDA MHP'LİLEŞEN AP

AP'nin geçen hafta başında tamamlanan Büyük Kongresi, bir CHP-AP işbirliğinin önünde varolan engelleri daha da pekiştirdi. Kongre AP'nin MHP'yle birliğinin daha da sıkılaşması yönünde sonuçlandı. Fakat CHP-AP işbirliğini savunucuları, kongrenin bu sonucunu kendi önerileri için olumsuz bir gelişme saymak söyle dursun, bu sonucu gözlerden sakıyarak CHP-AP işbirliği çağ- ırlarını daha da yükselttiler.

"Nedeni çok basitti: MHP'yle daha çok bütünleşmiş bir AP karşısında CHP'nin, demokrasi mevzilerinden verimce zorlanabileceği ödümler çok daha kapsamlı olacaktı. Arkasından MHP'de daha çok MHP'leşen bir AP, Ecevit'e karşı karşıya-oturtulacak bir Demirel'in elinde, demokrasiye karşı duvar örme ter- tiplerini dayatmak için çok daha etkili bir tehdit silahı olacaktı. CHP-AP işbirliği sloganı, MHP'ye sermaye sözcüklerinin elinde, demo- krasinin önünde örülen tek iste- nen duvarları kitlelerin gözünde meşrulaştırmak için böylece da- ha da etkili bir silah olacaktı.

IKİ ŞANTAJ

Ecevit'le Demirel arasındaki görüşme, "özlenen buluşma" çığıllıkları arasında geçen Perşembe günü gerçekleşti. Ecevit görüşme sonrasında AP'yi "demo- krasiyi inanana ana muhalefet partisi" deyimleriyle ödüllendirdi ve "demokrasinin tanımında- ki farklara rağmen işbirliği"nden sözetti. Görüşmede en önemli iki sorunun, MHP'nin faşist teröriz- mdeki açığı çıkan sorumlulu- ğunun inan edilmesiyse DGM' le- rin yeniden kurulması olduğu anlaşıldı. Demirel, birinci sorun- da MHP'nin yarındaki tutumunu değiştirmeyeceğini belli ettiği gi- bi, DGM'yi de bir "şantaj" ara- cı olarak kullanmaktan vazgeç- meyeceğini gösterdi.

Ecevit-Demirel buluşması, CHP-AP işbirliği yolunda ciddi ve somut bir sonuç getirmedi. Fakat büyük burjuvazinin plan- m bir kez daha açığı çıkardı: Bir yandan faşist terörün kay- nağındaki MHP'yi "yama" hisse- altında de okratik güçler üzerin- de "De okles'in kulci" gibi tut- mak; diğer yandan işçi anınsın politik hareketini ve demokratik örgütleri faşist terörizmin kay- naklarıyla bir tutarak yama- k tehdid altına almak. Denizize düşmüş gibi yılanın sonuna telagi içineki

hükümete böylesi bir politikayı empoze etmek.

Ecevit'in Demirel'le görüşme- ye hazırlandığı sıralarda topla- nan CHP Genel Yönetim Kuru- lu'yla ilgili haberler, bu planın uygulanması yönünde CHP için- de de önemli desteklerin oldu- ğunu gösteriyor. AP kamuoyuna CHP ile işbirliğinin propagandası yapmayı üstlenen Terüman, bu toplantıda GYK'nun çoğun- lukla MHP'nin kapatılmasına karşı çıktığı; i haber verdi. CHP' nin ünlü "İhbar raporu" nun mu- ctitlerinden Semih Eryıldız'ın MHP'den yana en keskin tutumu aldığına ilişkin haberler hiç de şaşırtıcı olmadı.

Bu gelişmelerle aynı sırada, DISK'ın işbirliği çağrısını göri- şen Türk-İş'in bazı "şartlar" ba- zıladı; öğrenildi. AP progra- mındaki değişikliklere tepki gös- termek zorunda kalan Türk-İş'in bu şartlarının, Demirel'in Ece-

vit'e koştığı şartlardan berhal- de bir farkı olmayacaktır. Bu da, faşizme karşı demokrasiyi değil, işçi sınıfına ve demokratik güç- lere karşı büyük burjuvazinin ik- tidarını korumaya yönelik giri- şimlerin bütün düzeylerde sürü- lüldüğünün bir göstergesidir.

DEMOKRASİ DUVARININ TEMELİ: EMEÇÇİ KİTLELER

Türkiye'deki sınırlı burjuva demokrasisinin önüne de bir du- var örülme çalışılıyor. Fakat bu hesapların başarısı, ancak de- mokrasi güçlerinin duvarını aşabilmesiyse mümkün olacaktır. Bunu ise başarmayacaklardır. Çünkü bu duvar en sağlam te-

mele, kitlelere dayanmaktadır. Demokrasi duvarının temel- lerinin kitlelerde sağlamlaşması en hergün daha çok artan kanta- rını görüyoruz. Emekçiler azılı faşist çeteler karşısında bile kor- kuya kapılmadıklarını gösteri- yorlar. Örneğin geçen Salı günü İsta bul'da Çemberlitaş'ta bir İETT otobüsünde ilerici öğrenci eli silahlı faşistleri etkisiz hale getiren birini yakalayan emekçilerin davranışı, bunun sa- dece küçük, ama öğretici bir ör- nekti oldu. Emekçi kitleler, yal- nız tek tek ilerici ve yurtse- verleri değil, kendi örgütleri i ve bütün demokratik mevzileri fa- şizme karşı savunmaya hazır- lar.

Boran, Ecevit'e telgraf çekti

"Kovuşturmalar ciddi olarak yürütülmelidir"

TIP Genel Başkanı Boran ge- çtiğimiz hafta Perşembe günü Başkan Ecevit'e bir telgraf göndererek, Parti'ye yönelen saldırılarla ilgili kovuşturmaların ciddi olarak yürütülmesini ve öne- lyci önlemlerin ivedilikle alın- masını istedi. Boran, son günler- de TIP'ni hedef alan saldırılar- ınca özeldiktedir sonra telg- rafında şöyle dedi:

"Olayların sorumlularının fa- şist güçler olduğu bilinmektedir. Partimize yönelen ve tüm yurt düzeyinde yaygınlaşmaya baş- lanan bu terör ve saldırı olayla- rına karşı yeterli ve etkin tedbir- ler alınmalıdır. Nitekim Genel Merkezimize yö- nelen silahlı saldırıdan bu yana, "saldırganlar yakalanmasa iane her- çabamız gösterileceğini yarından izleyeceğimiz" belirmenize har- çan kovuşturmalar derinleştiril- diğini belirtmek hiçbir çolu- ma gözlemlenmemiştir.

"Örneğin, Genel Merkezimize yönelen saldırıda görgü tanığı komşuların ve saldırının hedef aldığı Genel Sekreterimizin bilgi- sine başvurulması, görgü tanık- larının ifadeleriyle saldırıların resimleri çizilmemiştir. Bahçelievler katliamından sonra, tek görgü tanığı olarak dokuz gün yabayan Sendar Altın de olayın sanığı olarak yakalananlarla yüz- leştirilmemiştir. Ayrica güvenlik görevullerince bundan sonrası için hiçbir koruyucu önlem alın- dığı da görülmektedir.

"Cinayetlerin ve saldırıların faillerinin yeni yeni suçlar işle- mek üzere hazırlanmalarına kuş- ku yoktur. Vahit geçmeden sor- runlu önlemlerin alınması gereği açıktır. Yapılan saldırılarla ilgili kovuşturmaların ciddi olarak yürütülmesi ve öneyci önlemlerin ivedi olarak alınması konusunda emirlerini saygılarıyla rica ede- rim."

HEPSİNİN

Çorum ve Kayseri

MHP İLE İLGİLİ KANITLAR ÖRTBAS EDİLİYOR

Ankara'da yedi Türkiye İşçi Partili'nin katil edilmesini daha sonra da Tekirdağ'da bir parti üyesinin şehit edilmesini, Parti'nin çöldü örgütlerinin binlerce yapılan saldırılar izledi. TIP Çorum İl Örgütü binasının önceki hafta içinde iki kez saldırıya uğramasından sonra Parti'nin Kayseri İl binasına da geçen Çarşamba günü patlayıcı madde atıldı.

TIP örgütlerine yapılan bu saldırılar, Ecevit saldırı ve katliamlarına karşı yükselen kitlese kin ve öfkenin faşist miraklarla sürüle- diği korku ve paniği yaratıyor. Bahçelievler'deki katliam arasında şehit olan ve Ankara'da dev bir kitlese gösteriyse memleketi Çorum'a gönderilen Salih Gvenel, 11 Ekim günü binlerce Ço- rum'lu emekçilerin elleri üstünde

toprağa verildi. Emniyet yetkil- lerinin ısrarı engelleme çabaları- na rağmen gerçekleştirilen cenaze töreni, bölgedeki faşist mirak- ları da kahretti.

TIP Çorum İl örgütüne yapılan son saldırı 20 Ekim akşamı gerçekleşti. Gece saat 20 sula- rında Parti lokalinin tüm camla- rı kırıldı. Saldırdan sonra Ço- rum Emniyet Müdürlü olayi yeri- ne geldi. TIP İl yöneticileri, Em- niyet Müdürlü'nden, saldırıların yakalanarak en kısa zaman- da yargı organlarının önüne çı- karılmasını istedi. Emniyet Müdürlü ayrıca şu yanıtı verdi: "Siz araştırın, idlerini sürün, kimliklerini belirleyin bıs yaka- layalım!."

Emniyet Müdürlü'nün bu tutu- mu, demokratik güçleri faşist

TIP Çorum İl örgütü binasının feşistlerin bundan önceki bir saldırıdan sonraki durumu

Ecevit, 11 Mayıs 1977: "Bu kez hesap soracağıma söz veriyorum. Bu sözümü de tutacağım."

BAŞBAKAN, EMEKÇİ HALKA VERDİĞİ SÖZLERİ TUTMALIDIR

Başbakan Ecevit, partisinin 1977 Haziran seçimlerine hazırlanırken arada emekçi halka her şeyden önce faşist terörünün haykırarakın kurutulmasını ilgin voadları bulund. Ecevit'in bu voadları arasında, 1973 seçimlerinden sonra ikindiği bir tutumu tekarlamayacağını, faşist baskı ve terörün sorumlularından hesap sormaktan kaçınmayacağını özellikle belirtme gereğini duydu. Bu, emekçi halkın faşist teröre ve onun kaynağında ki gıali ve açık mirasçılara karşı yükselen tepkisine yanıt verne sorumluluğunun bir sonucuydu. Ecevit, 1978 yabasında da, yine emekçi halkın bu taleplerini yerine getirme iddialarıyla CHP hü-

kümetini kurdu. Şimdi bu voadlarını yerine getirecek faşist mirasçılara üzerine sırımek görevi Ecevit'e ve hükümetine düşüyor.

Ecevit, 11 Mayıs 1977:

"Ecevit yufka yürekli, bu sözünü tutamaz deniyor. 12 Mart sonrasında geçmişe sığınerek çekilmiş hatırlıyor. Ama ben o dönemde hesap sorma voadinde bulunmadım. Şimdi hesap soracağım söz veriyorum. Bu sözümü de tutacağım."

"CHP hükümeti gerekli arındırma sonuçlandırırken ve haksızlıkları giderirken sonra, gerçek ve dürüst kamu görevlilerini eli demokratik haklara kavuşturacaktır. Bu hakların halk yararına ve demokratik bir hizmet anlayışıyla kullanılmasını güvence altına almak üzere de kamu yönetimi üzerinde halkın etkin denetimini sağlayacaktır."

Ecevit, 27 Mayıs 1977:

"İlk işimiz, okullarda çocukların, gençlerin, öğretmenlerin

varılmadığı, öldürülmediği, kentlerde mezhep kavgalarının kışkırtılmadığı, alanlarda partilerin taşlanmadığı, herkesin dininde özgür, düşüncesinde özgür olduğu ve herkesin can güvenliği ve huzur içinde yaşayabildiği bir ortam hazırlamak olacaktır."

Ecevit, 1 Haziran 1977:

"CHP'nin kuracağı düzende, geri kalmış bölgeler ve yöre halkı, ağa sultanlardan da, faşist bakırlardan da, yoksulluktan da kurtarılacaktır."

Ecevit, 14 Mayıs 1977:

"1 Mayıs olaylarında suçüstü yakalananlar var. Sular idaresi binasından halkın üzerine yayılan ateşli açarıları Türk polisi suçüstü yakaladı. Ama buğüne kadar mahkeme hüzuruna çıkarılmadı. Süleyman Demirel herhalde bunun nedenini biliyor. Suçüstü yakalananların neden adaletin karşısına çıkarılmadıklarının hesabını biz soracağız."

MHP'NİN YERALTI ÖRGÜT ŞEMASI AÇIĞA ÇIKIYOR

● Üçer kişilik faşist hücrelere, MIT kaynaklı istihbaratlara dayanarak hedef gösteriliyor

Faşistler kuyumcu soygununda da eter kullanıyordu

21 Nisan tarihli gazeteler Türkiye'nin bir açıklamasına yer veriyorlar. Eli kanlı Başbuğ terör olayları ile ilişkileri olmadığını öne sürüyor ve gınlara söylüyor: "Adımların ispat edemezlerdi alçaktılar."

Aynı tarihli gazetelerde Çemberlitaş'ta bir kuyumcu kütüphanesi silahlı kişilerce soyulduğu, içeride bulunan kişilerle birlikte soyunmaya çalışan soyguncuların kaandan degeci iki milyon lirayı bulan altın çaldıkları haberi yer alıyor.

Soyguncuların MHP otosunu kullandıkları ve amaçlarına "MHP'yi güçlendirmek" ve tutuklu bulunan faşistlere yardım etmek olduğu ortaya çıktı.

Soygunun yapıldığı gün faşist bann bu olaydan tek bir satırda söz etmiyordu. Aynı saizlik soyguncular ve MHP yakayı ele verdiğinde de sürdürülecekti.

Ama MHP Genel Sekreter yardımcısı bu sessizliği bozdu ve yaptığı kısa açıklamada soygunun kullandıkları MHP otosunun çalınmış olduğunu söyledi. Otosun "çalınmış" olmasının şimdiye kadar neden gizlenmiş olduğu, ilgili yerlere neden haber vermediği Obyan'ın o telas içinde yanıtla madığı sorular.

Bahçelievler katliamında katledilenleri kati bulutuktan gövödüne tutulmuş bulünecek veadlerine bir başka gövöde de dilligib ortaya çıkıyor. O da, faşist mirasçılara bu terör veadlerini kimler tarafından ve nerede öğretilmiş olduğunu ortaya çıkarılması...

Faşist saldırı ve cinayetlerin failileri olarak hergün yeni birer MHP'linin ya da yan kuruluşu üyesinin yakalanması, faşist partinin yeraltı örgütlenmesi şemasına da açığa çıkmasını sağladı. Şu ana kadar belirlenen bilgiler MHP'nin ve yan kuruluşlarının yasa dışı eylemlerini sürdürme biçimine ilişkin önemli ipuçları verdi.

Faşist partinin yer altı örgütlenmesine ilişkin bilgilerin kamuoyuna önde açığa çıkması, MHP yetkililerinin suçlarını örtbas etmek için yoğun bir çabaya yöneldi. MHP yetkilileri, parti üyelerinin faaliyetlerinin sorumluluğundan kurtulmak için güllünc açıklamalarda bulunmaya başladılar. Bir dizi cinayet ve kitleli mampı olarak aranan Cengiz Ayhan'ın Herzün gazetesi tarafından akıl hastası ilan edilmesinden sonra, MHP ve ÜGD üyelerini cinayet araçlarıyla gösteren fotoğraflar için de bir dizi hikaye uydurulmaya başlandı. MHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkan Kazım Ayaydın, Prof. Karafaki-oğlu'nun öldürülmesiyle ilgili olarak aranan üç kişiyi birlikte Salı günü düzenlediği bann toplantısında, bu fotoğrafların "pliy fotoğraflarına" ait olduğunu yalanladı.

TURKES'LE GÖKÇEK'E BORDUNUZ MU?

Bu arada Cengiz Ayhan'ın yetkililer yaptığı için aranan Gaziantep ÜGD Başkanı Mitez Abu-oğlu'nun Türkiye MHP'li eski Sağlık Bakanı Cengiz Gökçek'le birlikte çektiği fotoğraflar bannada yer aldı. Abu-oğlu'nun arkadaşlarını söyleyen Emniyet yetkililerine sormak gerekliydi: "Türkes'e ve Gökçek'e sordunuz mu?" Önümüzdeki günlerde Türkiye'de bir ziyarette hazırlandığı söylenen Başbakan, bu görüşmesinde, acaba kaçak faşist katil ve saldırganların adreslerini de soracak mı? Yoksa Başbuğ'un bu katil ve saldırganlara yataklık eden MHP'line yeni bir "meşgul" ödüllü mil verecek?

Geçtiğimiz Salı sabahı Bursa cezaevindeki faşist tutuklular bir sayıklama tezahhahdılar. Cezaevlerinde MHP terörünün kol gezdiği biliniyor. Ancak bu kez, cezaevlerindeki faşist terörün MHP'yle ilişkisi çok daha açık biçimde kendisini gösterdi. Ayrılan telefon tutuklular, Ankara ya telefon edilmelerini ve MHP milletvekilleriyle görüşmelerini istedikleri. Faşist tutuklular, dışarda olduğu gibi "içerde de" MHP üyelerini himayesini bekliyorlardı.

MHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı'nın Salı günü bann toplantısında yaptığı açıklamalar, MHP'nin yeraltı örgütlenmesi şemasıyla ilgili ilginç özellikler de taşıyordu. Ayaydın, konuşmasının bir bölümünde, ele geçirilen fotoğraflarla ilgili olarak şöyle dedi: "Dünyada 12 kişiden müteşekkil bir hücre öreği gösterilebilir mi?"

HÜCRE ELEMAN SAYISI ÜÇE İNDİRİLDİ

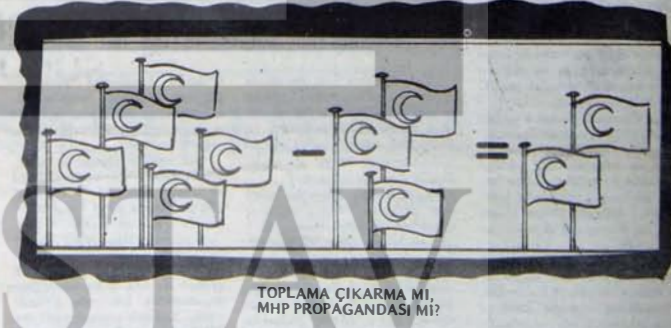
Aynı gün sözleriyle aslında maksadı aşiyor. İster istemez, MHP'nin uzun süredir, kalabalık sayda hücrelerle örgütlenmeyi bıraktığını dile getirmiş oluyor. MHP'nin, "oba" adı verilen hücreler biçimindeki örgütlenmesinin gelişmeye özellikle MC İktidar döneminde hız verdiği bildiriliyor. Bu hücrelerin en küçük olanı, o dönemde en az beş kişiden oluşuyordu. MHP, "Obalar" biçimindeki yeraltı örgütlenmesinde, MC döneminde özellikle devlet kuruluşlarına yerleştirildi-

ği ya da yaratıldığı kadrolara dayanmaya başladı.

Üyelerinin sadece birbirlerini tanıdıkları, fakat emirleri veren üstlerini bilmedikleri "obalar", faşist literatürdeki deyimlerle, üyelerine bir "benlik duygusu" sağlıyordu. Bu duygu, yeraltı hücrelerinin hareket yeteneğini artırıyor. Ancak MHP'nin iktidarda olduğu dönemde faaliyetleri anırtı olan bu hücrelerde zamanla bir "tatminsizlik" görülmeye başladı. "Tatminsiz" hücreler CHP İktidarının ilk aylarında oldukça "başarısız ve başarısız" eylemlere de yaptılar. Bu eylemlere en çok verilen örnek, Adana'dan Ankara'ya gelen bir arabada yapılan bir arama sonucunda 4 faşist hücre üyesinin portakal sandıklarına saklanması otomatik silahlarla yakalanmasıydı. Bu dört kişinin "oba başı" olarak bilinen ve TRT'de çalışan Haniş adlı faşist de daha sonra Adana'da ele geçirilmişti. Bütün bu olaylar, MHP'nin, yeraltı örgütlenmesinin temelini oluşturran "oba"lardaki hücre elemanı sayısını üçe indirmesiyle sonuçlandırdığı belirtiliyor. Son aylarda birçok saldırı ve cinayeti işleyen faşistlerin hemen tümünün "üçer kişilik gruplardan" oluşması, bu bilgileri doğruluyor.

MIT KAYNAKLI İSTİHBARAT

"Oba başları" faşist hücreye yukarıdan verilen emirleri ilettiriyor. Bu arada faşist hücrelerin

İlkokul öğrencilerine yardımcı ders aracı olarak hazırlanan dergilerin kimileri için büyük bir korku olduğu biliniyor. Öğrencilere gerektiğinde zorla da satın aldıkları bu dergilerin başka amaçlara da alet edildiği görülmüyor. 1. SOZGÜZ'un "Unite Bilgisi" adlı dergisi için nerelere vardığını göstermek için yeterli bir örnek. Dergide faşist propaganda için "ince" yöntemler kullanılıyor. Çıkartma işlemini öğretmek için kullanılan bayrak desenlerinde körpeçik beyinlere faşizmin sembolü de aşılanmak isteniyor. Derginin başka sayfalarında yer alan bayrakların ayırtıdılı olması bu sayfada yapıldığını bilinci bir çaba olduğu konusunda, kuşku bırakmıyor. İlgiren bir çaba! Faşizmin elinin nerelere kadar uzandığını görmek istemeyenler ibret alınlar.

MHP DOSYASI

20 Ekim: Bakırköy Tazikhan'ında ele geçirilen Ali Oğuzhan Gençiz, Havalanı, Sükeci Garı, Eminönü, Sultanahmet ve Vefa İstasyonu ile Kadıköy İGD binasına yapılan saldırıların OGD eski 2. Başkanı İbrahim Yalçın'ın planlayarak uygulamasına koyduğunu söyledi. Siyasi polis, Ali Oğuzhan Gençiz'in yaptığı açıklamaların bazı belgeler ve bulgularla kesinleştiğini açıkladı. Bu arada elindeki çantada tahrir yapıcı yüksek Amerikan yapımı bir bomba ile öldürülecek kişilerin listesi bulunan Ali Oğuzhan Gençiz'in çeşitli cinayet, bombalama ve silahlı saldırı olaylarına da karıştığı saptandı.

Kayseri'de kale burçlarına kurma ve tek yıldızlı bayrak asmak isteyen bir kişi yakalandı. Samk sorgusunda kuzul bayrağı BUD'den aldığı, asmak için kendisine para verildiğini itiraf etti.

21 Ekim: İstanbul Beykoz'da iki kişiyi yaralayan üç kişi, olayla kullandıkları silahları MHP Gençlik Kolları ve MHP İlçe Başkanlarından aldıklarını söylediler.

Maltepe'de bir kişinin öldürülmesi olayı ile ilgili olarak yakalanan üç OGD üyesi, silahlı Pendik OGD Başkanından aldıklarını söylediler. OGD lokalinde yapılan aramada bir tabanca, yedi mermi, çeşitli boyalarda fişli ve iki adet kapsül ele geçirildi.

22 Ekim: Gaziantep OGD Başkan Micaiz Abuşoğlu'nun, bir süre önce Takım-Sarıyer otobüsünden üç öğrenciyi silah zoruyla kaçırmak ve kurşuna dizmek suçlarından arandığı bildirildi.

Polisin İstanbul Haznedar'da bir eve yaptığı baskında faşist bir büce ortaya çıkarıldı. Evde faşistlere ait kimlik kartları, banka çizimaları, tabanca ve elinde silah çekilmiş 'otograf'lar bulundu. Evi kiralayan Hamit Karakaya'nın evinde bulunan bir fotoğrafda görülen OGD eski Başkanı Mustafa Verkaya gözaltına alındı.

24 Ekim: "MHP'yi güçlendirmek ve tutuklu 'ülkücüler'le yardım etmek" amacıyla MHP İstanbul Gençlik Kollarına ait otomobil ile bir kamuoyunu soyan 5 kişi 1 milyon 200 bin lira değerinde alton ve iki tabanca ile yakalandı.

26 Ekim: Çeşitli suçlardan ötürü aranan çok sayıda faşistin Almanya'dan sınırına haklı istediği açıklandı.

İstanbul'da, saldırılarda kullanılan silahları MHP yöneticilerinden aldıklarını söyleyen 7 faşist yakalandı.

Çorum'da, bir Mercedes'te jandarma tarafından yapılan aramada MHP İskilip İlçe 11. Başkanı Ahmet Temiz'e ait olduğu anlaşılan bir torba içinde, 2 tabanca, bir av tüfeği, 1394 mermi, 5 dinamit lokumu ve iki kapsül ile "Tarihi Türk Kurusun" yazan ve "Bozkurt" amblemi anlatılırlık ele geçirildi.

HÜKÜMET | MHP'nin üzerine yürürmek yerine | MHP'NİN KAPATILMASI TALEBİNİ ÖRTBAS ETMEYE ÇALIŞIYOR

GENÇ ÖNCÜ Genel Başkanı

Hükümet, MHP ve ÜGD kuruluşlarına sünger çekme çabasında

"7 yığıt yoldaşımızın faşist katillerle katil edilmesi üzerine Genel Merkezimizce yurt çapında dağıtılmak üzere yayınladığımız bildiri sonucunda Şubelerimiz ve Genel Merkezimiz hakkında soruşturma açıldı. Aralarında Afyon, Amasya, Muğla, Diyarbakır ve Zonguldak'ın bulunduğu birçok şubemiz polislerce basıldı, dağıtılmamış bildiriye el konuldu. Faşist katillerle karşı nefreti dile getiren bildirinin dağıtımının engellenmesi için yapılan girişimlerin ötesinde, demokrasi güçlerince üzerinde durulması gereken asıl konu Ankara Savcılığının açtığı soruşturmanın geçekleşidir.

"Bildiri 7 yığıt yoldaşımızın MHP Genel Merkezi'nin bulunduğu ve faşistlerin yoğun olarak örgütleri oldukları yerde katledilmiş olmalarının bir tesadüf olmadığını hem de meydanda gelen terör olaylarının hemen tamamının arka planında bulunan MHP ve ÜGD'nin kapatılması için beklenmemesi gerektiği vurgulanmıştır. Savcılık ise bu ibareleri bir parti aleyhine çalışmak olarak değerlendirmiş ve bunun da dernekler yasasına aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

"Bildiriye yer alan ibarelerin kanıtı birçok öldürme ve bombalama olayının failileri olarak MHP üyelerinin yakalanması olmalıdır. İfade edilen şey somut bir gerçekliğe dayanmaktadır. Durum böyle iken bir parti aleyhine çalışmak iddiasıyla soruşturma açmak dikkat çekici bir gelişme olarak değerlendirilmelidir.

"Östelik derneğimiz Genel Merkez yöneticileri hakkında açılan soruşturmanın, hükümetin MHP ve ÜGD ile ilgili savcılık soruşturmasının üzerine siper çekmeye çalıştığı bir döneme rastlaması bir tesadüf olarak görülemez.

"İktidarın bu tutumu faşist terör ve cinayet yuvalarına MHP ve ÜGD ve diğer faşist örgütlere karşı bir geri adımın ifadesidir.

"Faşist katillerin yakalanmasını ve faşist örgütlerin kapatılmasını isteyen örgütler hakkında değil, MHP-ÜGD ve diğer faşist örgütler hakkında soruşturma açılması ve bu örgütler kapatılmalıdır.

"Demokratik güç ve örgütleri bu somut girişim konusunda seslerini yükseltmeye çalışıyoruz."

MHP'YE KANAT GERMEK DEMOKRASİ SUÇUDUR

7 Türkiye İşçi Partisi üyesinin faşistlerce katil edilmesi üzerine GENÇ ÖNCÜ Derneğince yayınlanan bildiri hakkında, bir parti aleyhine faaliyette bulunduğu gerekçesiyle Ankara Savcılığınca soruşturma açıldı. Bu da yetmiyormuşcasına birçok Genç Öncü Şubesi polislerce basıldı. Dağıtılmamış bildiriye el konuldu.

MHP, ÜGD, ÜOD'nin kapatılması, bütün, demokratik kamuoyunun, kendisine demokratik diyen herkesin ortak isteğidir. MHP, amacı kitleleri susturmayı, sindirmeyi ve kısıtlı da olsa var olan demokratik ortamı ortadan kaldırmayı hedef alan faşist terörün kaynağındaki örgütlerin başındadır. Demokrasiden yana olan herkesin buna karşı çıkması ve MHP'nin kapatılmasını talep etmesi vazgeçilmez bir demokratik gerektir.

Faşist terörün perde arkasındaki odaklarının, MHP, ÜGD, ÜOD olduğu ise, bizzat Başbakan Bülent Ecevit'çe belirtildi. Gazetelerde öldürme olaylarının yakalanan suçlularının ifadeleri yayınlandı. Bu ifadelerde olayların bu partinin ve yandaş derneklerin ilgisiz açıkça ortaya çıktı. Bütün bu nesnel veriler karşısında, "demokratik rejimi korumak ve kollamakla" görevli savcılarını bu faşist odakları kapatmak girişiminde bulunmak yeri-

ne; demokrasiyi savunmaları, faşist cinayet odaklarının kapatılmasını istedikleri için, susturmaya, örgütlerini kapamaya kalkışmaları, faşizme prim vermek, faşist örgütlere kanat germek demektir.

Faşizme tepki göstermeyi yasaklamaya yönelik böyle bir soruşturma faşist terör ve tirmanışı onaylamaktan başka bir anlam taşımaz. Somut bir olguyu, bir partinin faşist terörle olan saptanmış ilişkisini kamuoyuna duyurmayı; soyut bir "parti kö-tüleme" iddiası içine sığdırarak demokratik güçleri susturmaya çalışmak, demokrasiyi savunmaları arkadan hançerlemekten başka birşey değildir.

Hükümet ve tüm sorumlulardan böylesi soruşturmalardan derhal ve gelecekte de kesinlikle vazgeçerek, demokrasi düşmanı oldukları açıkça ortaya çıkan, insanlık dışı cinayetlerin planlarının yapıldığı belirlenen, MHP, ÜGD ve ÜOD'yi kapatmak için ciddi girişimlerde bulunmaları talep ediyoruz.

YÜRÜYÜŞ

MHP'nin kapatılmasını isteyen GENÇ ÖNCÜ için soruşturma açıldı

GENÇ ÖNCÜ GYK ÜYESİ SALMAN BÜNÜL'ÜN TUTUKLUĞU SÜRÜYOR

22 Eylül'de Maraş'ın Pazarcı-ğında maocularca silahla yaralanan, GENÇ ÖNCÜ GYK üyesi Salman Bünel ve yine Genç Öncü üyesi Okkeş Sayılır, tedavi sonrası hastaneden çıkarılan jandarmalara gözaltına alınmışlardı. Savcı tarafından maocu saldırganların verdiği ifadeler yeter sayılarak tutuklanan iki GENÇ ÖNCÜ üyesi 22 Ekim'de çıkarıldıkları mahkemede "tanıkların gelmemesi gerekçesiyle tutukluluk hallerinin sürmesi" gibi yasalara aykırı bir uygulamayla karşılaştırıldılar.

Saldırı ve arkasından "evimizi bastılar, bizi dövdüler" biçiminde ifadeyle Bünel ve Sayılır'ın tutuklanmasını sağlayan maocular, ilçe de tür bir olaydan "politik" yarar unan CHP yanlıları ve yine bir alevi-sünni çatışması için hazır bekleyen mülli ve askeri yöneticiler, iki sosyalist üzerinde oynanan oyunun sürdürülmesinde birleştiler ve ne olursa olsun hüküm giymeleri için çalışıyorlardı.

Ancak tüm bu çabalar boşa çıkmıştır. Yasal haklarının sağlanması için tüm işlemleri GENÇ ÖNCÜ tarafından gerçekleştirilen Bünel ve Sayılır, bilimsel sosyalizmden kaynaklanan doğu tavırları, inançları ve sabırlarıyla bütün oyunları teker teker bozacaklardır.

İTALYA'DA NEO-FAŞİZ

GERGİNLİK

NEO-FAŞİZM NEDİR?

Yürüycü bu sayıyla birlikte yeni bir yazı dizisine başlıyor: "Dünyada neo-faşizm Doryası." Bu dizinin ilk yazısı olarak elinizdeki sayıda, uluslararası bir olgu olan faşizmin ilk kez biçimlendiği "anavatanı" İtalya'daki bugünkü neo-faşist hareket konusunu ele alıyoruz.

Faşizm ve faşist hareket, geçmişte olduğu gibi günümüzde de, ortaya çıktığı bütün ülkelerde ortak özellikler gösteriyor. Faşist hareketin iktidara yükselmek ve demokrasi güçlerini söndürmek üzere benimsediği strateji ve taktikler, bütün ülkelerde ortak temellere dayanıyor. Bu ortaklık, sadece faşist hareketin ayrıntı temelinin ortaklığından değil, aynı zamanda, faşist hareketin uluslararası düzeyde emperyalizmin aynı en gerici ve en saldırgan çevreleri tarafından koordine edilmesinden kaynaklanıyor. Faşist hareketin, aynı tehdit altındaki diğer ülkelerde olduğu biçimlerin tanımına, ülkemizdeki faşist tehdidin de gözler önünde somutlanması katkıda bulunacaktır.

Yazı dizisine başlarken "neo-faşizm" bazı temel özelliklerine değinmek, çekmekte yarar vardır. "Neo-faşizm" deyimi, faşist hareketin, ilk kez ortaya çıktığı ülkelere atıldıktan sonra, 1960'li yıllardan başlayarak aldığı biçimi nitelendirmek için kullanılıyor. Neo-faşizmin de emsal özü, geçmişteki faşizmle aynıdır. Tekelci sermayenin en gerici ve en emperyalist en şoven unsurlarının açık terörist diktatörlüğü. Bununla birlikte günümüzün faşist hareketleri, çağdaş dünyaya yeni koşullardan kaynaklanan bazı yeni özellikler de barındırıyor.

Bu özelliklerden birincisi, günümüzde faşist hareketin, İkinci Dünya Savaşı öncesinin tersine, dünya sosyalizminin sürükli tarihsel koşullarına koşullarında biçimlenmesidir. İkinci olarak günümüzde faşist hareket, yine ikinci savaş öncesinin tersine, karşı-devrimci güçlerin birincisi saldırı araçları konumunda değil, çoğunlukla politik yedek gücü durumunda.

Bunlar yanında neo-faşist hareketlerin temel özelliklerinden biri, bu hareketlerin emperyalist merkezlerini içbirlikçiliği karakterinin özellikle ön plana çıkmasıdır. Bu durum, faşizme karşı mücadelenin anti-emperyalist yönünü de doğal olarak ön plana çıkarmaktadır. Faşist hareketlerin faşist devrimci geçmişi nedeniyle çok daha fazla gereksinim duymaları, kendilerini burjuva rejimine karşı bir muhalefet hareketi olarak gösterme çabaları da, neo-faşizmin özellikleri arasındadır.

Neo-faşizmin başlıca özelliklerinden biri de, geçmiştekinden çok daha fazla, burjuva devlet aygıtının bağrından mihir raklara dayanması ve onlardan güç almıştır. Devlet-tekeli kapitalizminin gelişmesi, faşist tehlikenin burjuva devlet aygıtı içinde kaynaklanması; çok daha evrensel bir özellik haline gelmiştir. Mübarizmeden güç alma, ordunun en yüksek tabakalarıyla kaynaşma da, neo-faşizmin önemli özelliklerinden biridir. Bu özellikler, günümüzde, faşizmin iktidara yükselme biçimlerini anlamada da, yuvarlanan, darbeler yoluyla iktidara yükselme biçimlerini öne çıkarır.

Ortak özellikleri ne olursa olsun, hiç kuşkusuz, faşist hareket günümüzde de her ülkede somut koşullara göre çok çeşitli biçimler kazanmaktadır. Fakat neo-faşizmin evrensel özelliklerinin anlaşılmasına, ona karşı mücadeleye katkıyı bir önem taşıdığına da aynı ölçüde kuşku yoktur.

FAŞİST HAREKET İTALYA'DA DAHA 1944'DE HORTLADI. 1944'ÜN "MUSSOLİNİ EYLEM BİRLİKLERİ" NİN LİDERLERİNDEN GİORGİO ALMİRANTE DAHA SONRA İTALYAN SOSYAL HAREKETİNİN BAŞINA GEÇTİ. BUGÜNKÜ İTALYAN NEO-FAŞİST HAREKETİNİN STRATEJİSİ, GERGİNLİĞİN ARTIRILMASINA VE TERÖRİZME DAYANIYOR. BU, GERGİNLİKTEN MEDET UMAN HİSTİYAN DEMOKRATLAR TARAFINDAN DA DESTEKLENİYOR. CIA, DINA VE SAVAK MSİ'NİN FAALİYETLERİNDE BELİRLİ "ROL" OYNUYOR.

İtalya'da neo-faşist hareketin saldırılarına karşı tek güvence: İşçi sınıfının öncülüğünde emeçli kitlelerin birliği

İtalya'da 1945'de kurulan anayasal düzen, yasal planda faşizme kapalı olarak kuruldu. Bu Anayasa'nın 12'nci maddesinde şöyle deniyordu: "Dağıtılan faşist partinin hangi biçimde olursa olsun, yeniden örgütlenmesi yasaklanmıştır". Buna karşın, yasal düzenlemeler İtalya'daki faşist örgütlerin önüne geçemediler.

YIL 1944: İTALYA'DA FAŞİZM HORTLUYOR

1944 yazından başlayarak İtalya'da faşist gruplar örgütlenmeye başladı. Bu örgütlerin içinde en etkin olanlar Mussolini Eylem Birlikleri ve Devrimci Eylem Timleriydi. Devrimci Eylem Timleri radyo istasyonlarına düzenledikleri baskınlarda faşist marşlar söylüyor, Direniş kahramanlarının mezarlarına karşı saldırılar düzenliyor ve ilencileri tehdit mektupları gönderiyorlardı. Bu örgütün yöneticileri arasında daha sonraki yıllarda da adlarından söz ettirecek olan Pino Romualdi (Mussolini'nin 82 oğlu olduğu ileri sürüyordu), Giorgio Almirante (İtalya'daki en güçlü neo-faşist örgüt olan İtalyan Sosyal Hareketi'nin Lideri) ve faşist "düşünür" Julius Evole bulunuyordu. İtalyan Sosyal Hareketi'nin 1946 yılında kurulmasına karşın Devrimci Eylem Timleri 1951 yılında dek terörist eylemlerini sürdürdüler.

Demokrasie karşı ilk gösteri 1945'de Roma'da toplumun lümpen kesimlerini kazanmaya çalışan "Sıradan Adam" grubu tarafından gerçekleştirildi. Yoksul halk kitlelerinin ezilmişliğini sömüren bu grup Kurucu Meclis'e 30 temsilci ile katılmayı başardı. Fakat, "Sıradanların" bu başarısı uzun sürmedi. 1948'de, bir dizi iç çekişme ve bölünme sonunda bu örgüt tamamen dağıldı.

Bugün İtalya'da adından en çok söz edilen neo-faşist örgüt olan İtalyan Sosyal Hareketi 1946'da, Mussolini'nin sadık adamlarından Faşist Parti Roma ve çevresi Başkan Yardımcısı olan Arturo Michelini'nin evinde yapılan bir toplantıda alınan kararla kuruldu. Parti, "1919'

ların devrimci(!) faşizmini temel olarak" aldığını açıkça belirtiyordu. Parti tüzüğü'nün birinci maddesinde şöyle deniyordu: "İtalyan Sosyal Hareketi etik bir yaşam anlayışından esinlenmiş, İtalyan halkının onur ve çıkarlarını savunması amaçlayan ve sosyal düşünceleri henüz bir tarihsel süreklilik içinde uygulamayı ilke edinmiş politik bir örgüttür". Neo-faşist partinin kuruluşundan kısa bir süre sonra Mussolini çevresinin ünlü adları, İtalyan Hristiyan Demokrasi liderlerinin birbiri ardına çıkardığı afflar sonucu harekete katıldılar. Bunların arasında, adlarından ilerde de söz ettirecek olan, Direniş hareketine katılan çok sayıda yurtseverin katili olduğu için 1946'da ölüme mahkûp edilip 1949'da serbest bırakılan, "Kara Prens" takma adıyla ünlü Junio Borghese önemli bir yer tutar. İtalyan Sosyal Hareketi (MSI) 1947'de yapılan seçimlerde başarı sayılabilecek sonuçlar elde etti. Ancak 1948 yılında gelen başarısızlıklardan sonra ilk genel sekreter Giorgio Almirante'nin yerine eski PTT Müsteşarı Maršanich seçildi. Bundan birkaç ay sonra neo-faşist partinin günlük yayın organı Secolo d'Italia (İtalyan Yüzyülü) yayın yaşamına başladı.

İtalyan tekelci burjuvazisinin bazı kesimleri neo-faşist hareketi parasal açıdan desteklemekten çekinmiyordu. Patronlar, işçi sınıfının o sırada yükselmekte olan eylem ve taleplerine karşı en etkili panzehiri olarak neo-faşist hareketi görüyorlardı. Hristiyan Demokrat Parti'nin sağ kanadı ile çelişki içinde olan bazı yüksek düzeydeki Vatikan yetkilileri de ülkede anti-komünist bir vurucu gücün gelişimini büyük bir memnurlukla karşıyorlardı. Hristiyan Demokrat Partisi ise "ülkedeki kriz tehlikeye karşı" ulusun tüm sağlığı güçlerini görev başına çağırıyordu.

1954'de yapılan Kongre'de MSI Genel Sekreterliğine, Almirante önderliğinde keskin grubun kısa sürede "muhalibi çocuğu" olarak adlandırılmaktan çekinmediği Michelini seçildi. Bu seçimden sonra, MSI'de çatlamalar görülmeye başladı. Bunlar içinde en önemlisi Pino Rauti'nin başında bulunduğu "Ordine Nuovo" (Yeni Düzen) adlı cinayet örgütünün kuruluşuna yol açtıdır.

NEO-FAŞİSTLERE VERİLEN CENOVA DERSİ

1960 yılında neo-faşistler Hristiyan Demokratların önderliğinde kurulan merkez-sağ hükümete sağladıkları küçümsenemeyecek destekten dolayı koalisyona ortaklığın çok yaklaştılar. Bu başarıların sarhoşluğuna kapılan MSI, Parti Kongresi'ni İtalya'da anti-faşist gelenek kâlelerinden biri olarak bilinen Cenova kentinde düzenlemeye kalkıştı. Üstelik, Kongre'de Divan Başkanlığı eski faşist Cenova Valisi'ni getirme cırcıtını gösterdi. Faşist Vali savaş sırasında işlediği cinayetlerden ötürü ölüme mahkûm edilmiş, ancak sonradan afftan yararlanarak serbest kalmıştı. Cenova halkının haklı ve etkili tepkisini hükümet silah zoruyla bastırdı. Olaylarda 12 leri öldü, ayrıca yüzlerce kişi yaralandı. Sonuçta neo-faşist desteğindeki hükümet istifa etmek zorunda kalarak yerini merkez-sol bir koalisyona bıraktı.

Neo-faşistler, İtalya'da 1960'li yıllarda güçlü bir "yahudi aleyhtar" kampanya düzenlediler. "Yahudi aleyhtar" kampanya sözde düzenleştirelinin, binlerce yoksul halk üyelerinin gerilic ve büyük sermaye politikasının safına çekilmesinde araç olarak kullanılması dayanan bilinen faşist taktığın yinelenmesinden başka bir anlam taşıyorlardı. Yahudi aleyhtar bildiriler daima komünistler yönetilen savaş ilanlarıyla noktalanıyordu.

GERİLİM STRATEJİSİ" SAHNEDE

1969'da MSI'nın o zamanki Genel Sekreteri Michelini'nin ökümlü İtalyan neo-faşist hareketi açısından önemli bir dönemeç oldu. Parti içindeki "devrimci" diye adlandırılan akımın lideri olan Almirante, o sırada çok gergin olan politik ortamı sonuna dek sömürerek neo-faşist hareket için kitlesel destek sağlama çalıştı. Gerçekten, 1968'ler İtalya'sı başka Batı Avrupa ülkelerinde olduğu gibi öğrenci olaylarına sahne olmuştu. Bunun arkaından İtalyan sendikâ hareketinin önemli politik, toplumsal ve ekonomik talepler içeren direnişleri merkez-sol hükümeti üç duruma so-

MIN TEMEL STRATEJİSİ VE TERÖRİZM

kuyur ve bu atmosfer içinde patronlar neo-faşist şiddetten medet umuyorlardı.

MSI'nın izlediği politik çizginin daha da sertleşmesi Ordine Nuovo'nun şefi ve bugün İtalyan neo-faşistlerince hâlâ sürdürülmekte olan "gerilim stratejisinin" kilit adamı Pino Rauti'nin partiyeye katılımla belirlenebilir. Faşistler gerilim stratejisini ikili bir amaçla uygulamaya koymaktaydılar. Bir yandan patronların anti-komünist tavrılarından destek alırken, öte yandan orta tabakaların düzene olan bağlıklarından yararlanıyorlardı. Nitekim, 1970 seçimleri neo-faşistlerin ülkütlü başarılarını kamlamaktaydı. Millet Meclisi'ne 45 temsilci sokmuşlardı. 1971 yerel seçimlerinde de başarı sürdü. Örneğin, Sicilya'da bir önceki seçimlerde, oyların yüzde 16,3'ü demek olan 389.000 oyları almışlardı. Oysa 1967 seçimlerinde, 153.000 oyla ancak yüzde 6,6 oranına ulaşabilmişlerdi. Başkent Roma'da da oylarını, yaklaşık iki katına varan bir artışla 132.000'den 258.000'e çıkarıyorlardı.

Neo-faşizmin kitlesel tirmanışı bu noktada sona ermedi. Ertesi yıl, monarşi yanlısı akınun da partiyeye katılmasıyla gericiliğin safı biraz daha sıkılaştı. Neo-faşist hareket bugünkü adlı olan, "İtalyan Sosyal Hareketi (MSI)-Ulusal Sağ"ı o tarihte aldı. "Ulusal Sağ" adı faşistlere fazladan bir yarar daha sağlamıştı. O da, sağ adının geleneksel sağcı düşüncüyü çağrıştıran neo-faşizmin katil yüzünü maskeleyerek ona adeta "liberal" bir sıfat yakıştırmıştı. Ama, Almirante, Türkiye'deki "güvenlik kuvvetlerine yardımcı gücü" çağrıştıran bir anlamla, "devletin bulunmadığı ya da etkin olmadığı durumlarda, yıkıcı aşırı solcularla doğrudan vuruşma görevi, Ulusal Sağ'a düşmektedir" demekden de kendilerini alamıyorlardı. Bu konuşmanın yapıldığı salonda "aşırı solcu" olduğu ileri sürülen yaklaşık yüzelli üniversite öğrencisinin isim, adres, telefon numarası, otomobil plakası ve gittikleri yerleri gösteren bildiriler dağıtılıyordu. Bu sıralarda yapılan seçimlerde neo-faşistler Millet Meclisi'ne 56, Senato'ya ise 26 temsilci soktular. Bu derece somutlaşan faşizm tehlikesine İtalyan işçi sınıfı bir genel greve gerekli yanıtı veriyor. Genel grevle tüm demokrasi güçlerinin yığınsal gösterileri izliyordu.

NEO-FAŞİZMİN KOLTUK DEĞNEĞİ: HİRSİYAN-DEMOKRAT POLİTİKACILAR

İtalyan neo-faşist hareketinin esinlendiği ideolojik temeller geleneksel faşizminkinden farklı değildi. Bu temeller başlıca anti-komünizm, milliyetçilik, korporatizm, sınıf uzlaşmacılığı ve değişen uluslararası ilişkilerin bir sonucu sayılabilecek bir tür saldırgan "Avrupa Birliği" düşüncesi olarak özetlenebilir. Ne var ki, bu ideolojik temellerin bilinmesi neo-faşistlerin 1972'deki çok büyük sayılabilecek seçim başarılarını açıklamada yeterli sayılmaz.

Neo-faşistler bu seçimler sırasında İtalyan armatör ve sanayicilerinden küçümsenemeyecek destek aldılar; ayrıca listelerinde yer alan faş adların namından da bol bol yararlandılar. Faşist list-

terlerde eski bir genel kurmay başkanı ve andarma komutanı, eski NATO Orta Akdeniz komutanı da yer almışlardı. Ama asıl ve bazılarının umulmayan desteği, gerçekte Duce dönemine özlüm duymayan, fakat işçi sınıfı ve tüm demokrasi güçlerinin örgütleriyle işbirliği yapmayan yavaş yavaş politikalarını göstermek için gerilim stratejisini kullanan bazı Hristiyan Demokrat politikacılar sağlıyordu. Bu burjuva politikacıları, bizdeki benzerleri gibi, "aşırı uçlar" teorisini benimseyen ve her iki uçta da imcadele etmek gerektiğini söylüyorlardı. İş mücadeleye geldiğinde de, ağzılarından "sol tehlike" sözcüklerinden başka hiçbir şey çıkmıyordu. Böylece Almirante ve faşoları 1972 seçimlerinde en gerici muhafazakarlardan açık faşistlere kadar uzanan geniş bir anti-komünist cephe kurmayı başarıyor ve bu başarı sayesinde, özellikle yıllardır Hristiyan Demokrat iktidarların insafsız sömürdüğü Güney İtalya'da önemli seçim kazanımları elde ediyorlardı. Düzensizlik ve kargaşa ortamından tedirgin bulunan ve olayların sorumlularını teşhis edemeyen orta sınıfların önemli bir bölümü de yasalar ve düzenin savunucusu olarak görüldü neo-faşistleri oylarıyla destekliyordu. Almirante 70'lerde orta sınıfları "yeni, mütevazı ve uygarca bir faşizm" sözleriyle ağladırma çabalarına çalışıyordu.

İTALYAN NEO-FAŞİZMİNİN TEMEL EKSENİ: TERÖRİZM

1973'den başlayarak neo-faşizmin politik çizgisi daha da sertleşerek eylemleri daha büyük ve yıkıcı boyutlara ulaşmaya başladı. Bu sırada kurulan "Gençlik Cephesi" politik eknesini "boşanmış serbest bırakılmasıyla" ilgili referandum olarak satıyarak en eylemci unsurları bünyesinde topladı. Ancak bu politika çeşitli nedenlerle başarıya ulaşamadı. Birincisi, referandumda yenilgiyi tadan Hristiyan Demokrasi giderek soluna kulak kabartmaya başladı. İkincisi, MSI'nin terörist örgütlerle ilişkilerini ortaya koyan açıklamalar neo-faşizme uy veren seçmenlerin bir kısmını ülkütü. Neo-faşist kaynaklı katliamların çoğalmasında Partii'nin flaş isimlerinden bazıları, bu arada eski NATO komutanı ve parti başkanı olan Brindelli MSI'den ayrıldı. 1974'de MSI'nın oy oranı yüzde 3,9'a düştü, 1976 seçimlerinde ise yeniden yüzde 6,1'e yükseldi. Ancak 1976 sonbaharında Parti bölündü. İlmli olarak bilinen grup yönetimde kesin bir anlaşmazlık içindeydi. 1977 Ocak ayında yapılan Kongre'de ilimliler ayrılarak "Ulusal Demokrasi" adlı ve Millet Meclisi'nde 17 temsilciye sahip bir grup oluşturdular. MSI ise giderek Ordine Nuovo'nun önderi Pino Rauti'nin denetimine geçti.

1969 yılında Ordine Nuovo grubu MSI'ye katılırken bu grubu oluşturan öğelerin bir bölümü Ordine Nuovo-Azione (Yeni Düzen-Eylem) adlı illegal bir fraksiyon oluşturdular. Bugün bu örgüt, terörist eylemler konusunda 1960'ların başında kurulmuş olan "Ulusal Öncü" adlı örgütüne rekabet halindeydi. Her iki örgütün de önderleri tutuklanmış ve hapse konmuş olmalarına karşın,

başta CIA ve Federal Alman Gizli İstihbarat örgütü BND ve benzeri kuruluşların yardımlarıyla İspanya'ya iltica ederek, terör eylemlerini bu ülkeden yönlendirmeye başladılar.

MAO-HİTLER ELELE

İtalya'daki sağcı terörist örgütlerinden biri, niteliğinden dolayı ilginç bir ibret tablosu oluşturuyor. Halkın Mücadelesi Örgütü adını taşıyan bu terörist grubunun en ilginç özelliklerinden biri yöneticilerinin İtalya'da bulunan Pekin ajanlarıyla yakın bir ilişki içinde bulunması. "Mao-Tse Tung 'ideolojisiyle' Hitler nazizminin sentezini" yapmaya çalışan bu fraksiyon bir tür çarpılmış marksist literatür kullanıyor. Bunun dışında, kendilerini solda gösteren bazı terör örgütlerinin de denetimine almaya uğraşıyor ve son yıllarda girişilen bazı kanlı terörist faaliyetlerinin ucu bu örgüte de uzanıyor.

İtalya'da resmi hükümet çevrelerinin "gerilim stratejisi" karşısındaki tutumları uzun süre faşistlerin de katıldığı ve ilericilere yönelik bir zulüm makinesi olan "kont-gerillayı" örgütlemeye çalışan toplantılar düzenlemek biçiminde somutlandı. Bir Hristiyan Demokrat İçişleri Bakanı, ancak 1974'de yaptığı bir meclis konuşmasında, "terörizmin kaynağında faşist ve nazi eğitilmiş karar terörün bulunduğu" itiraf edebiliyorlardı.

Daha önce, 1968'lerde, toplumsal direniş hareketlerinin ağırık kazanmaya başlamasıyla faşist terörün de azgınlaştığını belirtmiştik. Bu yıllarda İtalyan terörist örgütlerinin temsilcileri Yunanistan'ı giderek orada Bakanlar tarafından karşılandılar. Alman ve Avusturyalı neo-faşist örgütleri İtalyan neo-faşistlerle önemli miktarda silah ve "savaş" malzemesi yardımında bulundular. Nihayet 12 Aralık 1969'da Milano'daki Tarım Bankası'na karşı girişilen ve onyedici kişinin ölümlü ve yetmişden fazla kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan insanlık dışı saldırısı Musolini Eylem Timleri üstlendi. Bunu Roma'daki meçhul asker antına ve Tarım Bankası'nın Roma Şubesi'ne atılan bombalar izledi. Avrupa'daki neo-faşist hareketlerin en saldırganlarından biri olan İtalyan Örneği, çeşitli gerekçelerle yargılanan neo-faşist önderlerin duruşmalarının incelenmesi sonunda İtalyan devlet yapısı ve uzun yıllardan beri neredeyse onunla özdeşleşmiş olan Hristiyan Demokrat Parti hakkında önemli ipuçları ve Türkiye açısından dersler ortaya koyuyor.

SANIK OLMASI GEREKİN TANIKLAR

Örneğin, Milano Tarım Bankası'na karşı girişilen saldırı ile ilgili davada 1966-1970 yılları arasında İtalyan Gizli Örgütü SID'in başkanlığı yapmış olan Amiral Henke dinlendi. Mahkeme mahkeme süniklenen ve Yargıtay'ın nereden geldiği anlaşılmayan birleştirme kararıyla iyice çıkmaza giren bu duruşmada Amiral, kendi imzasıyla SID'e aldığı neo-faşist eğitilmiş ajanlarını tanıdığına ileri sürdü. Ayrıca iki SID ajanı neo-faşist terörist Ordine Nuovo'nun önderi ve MSI'nın yöneticilerinden Pino

Rauti'nin SID ajanı olduğunu söyledi. Ancak tam bu sırada Yargıtay davayı başka bir mahkemeye devretti. 1973 yılında İtalyan hükümeti yaptığı bir gizli toplantıda neo-faşistlerin yargılandığı davalarda sonuç alınmasını geciktirmek amacıyla bir karar aldı. Bu hükümete üyelen arasında eski başbakanlardan Mariano Rumor, şimdiki başbakan Giulio Andreotti, Dişişleri eski Bakanlarından Arnaldo Forlani gibi isimler de bulunuyordu. Bunlardan Forlani, ülkeden kaçan neo-faşistlere SID'in pasaport verip vermediği konusunda yargıcin sorduğu soruları yanıtsız bıraktı. Neo-faşistlerin davaları, resmi İtalyan hükümet çevreleri, İtalyan gizli örgütleri yöneticileri ve çeşitli sanayici ve işadamların faşizme ilişkin görüşlerini açıkladığından önem taşımaktadır.

CIA'da İtalyan neo-faşistlerle karanlı ilişkiler sürdürmektedir. Ne var ki CIA, daha çok, denetimdeki bazı başka gizli örgütlerin aracılığıyla işlerini yürütmeğe çalışmaktadır. İtalya'da bu oyunun en tanınmış aktörü Federal Alman Gizli Örgütü BND'dir. Bugün BND içinde özel bir İtalya bölümü bile bulunmaktadır. BND İtalya'da işlerini yürütmek için bazı "naylon" basın ajanları ve üç de "uzman" dan yararlanmaktadır. Bu uzmanlardan biri, İtalyan neo-faşistleri ile Alman neo-nazilerinin eylemlerinin koordinasyonu işini yürütmektedir. Eldeki örgütleri denetlediği gibi, gerektiğinde yeni örgütlerin kuruluşu için de girişimde bulunmaktadır.

İkinci "uzman" ise ayırı işi soldaki terörist gruplar arasında yinlemektedir. Bu ajantın "Kızıl Tugaylar", "Proleter Gençlik", "Yeni Partizanlar" gibi örgütlerle yakın ilişkiler içinde bulunduğu sanılmaktadır. Üçüncü ajan ise bu iki meslektaş arasında iletişimi kurnakla görevlendirilmiştir. Federal Alman ajanları Mondialexport adlı ve ticari görünümü bir paravan şirket arkasında gerçek görevlerini yürütmektedirler. Mondialexport şirketi ile ilişkili bulunan gizli örgüt arasında İran'ın ünlü SAVAK'ı, Pinocbet ve cuntasının DINA'sı ve CIA'nın da adları geçmektedir. Bütün bu örgütlerin paralel eylemleri oldukça pahalıya malolmakta ve finansmanları, bilinen silah alışverişisi dışında, fideye karşılığı adam kaçırma ve hatla baz morfin kaçakçılığı işlemlerinde elde edilen gelirle sağlanmaktadır.

İtalya'daki politik ortam gerginliği koryor. Bu gerginliğin sürmesinde neo-faşistlerle işbirliği yapanlar, solcu görünümüne sahip bazı terörist örgütleri, Hristiyan Demokrat Parti'nin "güçlü bir hükümet" oluşturulmasını ve komünistlerle köprülerin atılması isteyen kesimleri, bulank suda balık avlamaya çalışarak içinde sağcı ve gerici unsurlar bulunduğu bilinen İtalyan ordusunun müdahalesine elverişli bir provokasyon zemini hazırlamak umudundadırlar. İtalyan Gizli Örgütü'nün idari Washington ve Bonn'da elindedir. İtalya'da da faşist tehlike, faşist örgütlerden olduğu kadar, gerici devlet aygıtlarından da kaynaklanmaktadır.

Boran:

'AP'nin MHP ile işbirliği ve bütünleşmesi sürecek'

TIP Genel Başkanı Behice Boran AP Büyük Kongresinin sonuçlanması üzerine bir demaç verdi. Boran demecinde "Demirel'in eski bir çoğunlukla AP genel başkanlığına seçildi, büyük sermaye ile ABD emperyalizmi için AP'nin ve Demirel'in- hâli birinci seçenak oldu-

ması veya onu desteklemesi ile varolan hükümetin güçlendirilmesi, bu ayrılmalarda birlikte kami bir CHP AP koalisyonu gerçekleştirilmesi görüşünde olan mahallü olduğu AP kongresi sonuçları ile kanıtlanmıştır. Askeri darbe olanlığı bir yana, seçenak ikilidir. Ya bugünkü meclis aritmetiğinin sağa kaymasıyla bir AP-MHP koalisyonu veya erken seçimler giderek AP'nin tek başına veya MHP ile birlikte iktidara gelmesini sağlar."

"Demirel'in genel başkanlığına belirlenmiş olan oyu o kulluları ve hesapları değil. 1964'de Demirel'i parasütile indirgi gibi AP'nin başına konduran güçler hesaplarına geleceği İnan için de aynı şeyi yapılabilecektir. Amerikan ve Türk büyük sermayesi kendisine ne denli uyuva ve hizmet etse de sosyal demokrasiden kuşkuluyorsa, CHP, ABD ve Türk büyük burjuvazisi tarafından yapılmaması gerekli görülenleri daha bir süre yerine getirip Kıbrıs sorununu istenilen biçimde çözüme kavuşturduktan sonra yeni bir hükümet kurulması girişimi getebilir. AP'den muhaliflerin kopması ve CHP'ye kaat-

masu veya onu desteklemesi ile varolan hükümetin güçlendirilmesi, bu ayrılmalarda birlikte kami bir CHP AP koalisyonu gerçekleştirilmesi görüşünde olan mahallü olduğu AP kongresi sonuçları ile kanıtlanmıştır. Askeri darbe olanlığı bir yana, seçenak ikilidir. Ya bugünkü meclis aritmetiğinin sağa kaymasıyla bir AP-MHP koalisyonu veya erken seçimler giderek AP'nin tek başına veya MHP ile birlikte iktidara gelmesini sağlar."

Boran demecini şöyle sürdürdü: "AP kongresinin sonuçları AP-MHP işbirliği ve bütünleşmesinin süreceğini de göstermektedir. 12 Mart'ın baş sorumlularından Faik Türün'ün en çok

oyu olarak genel idare kuruluna girmesi bunun bir göstergesidir. ABD ve yerli büyük sermaye sömürü ve baskı düzenini 'rebilmek için her iki partiyeye de ih-duymaktadır. Burjuvazinin hesap-ana göre, AP, 'çoğuluca hibrityetçi demokrasii' imgesini ve görünümünü ayakta tutmak ve legal baskı ve terörü sürdürmek, MHP ise sahte sol demagajisi ile kitleleri ayartıp çekmek ve soluna dışı-terevni onları yıldırmak ve solu zemekge-revini yüklenecekler ve yerine getireceklerdir."

"Burjuvazinin bu hesaplarını boşa çıkarmak için, politik birinci ve döğük-kenliği gündem güne yükselen kitlelerin örgütlü birleşik güçüdür."

Has partinin kongresi FAŞİZMİN GÜÇLERİNİ AP'DE TOPLAMA YOLUNDA

Bir önceki haftanın sonunda başlayıp geçtiğimiz haftanın başında sona-eren üç günlük AP 9. Büyük Kongresi, gerek görünümüyle, gerek içeriğiyle gerekse sonuç ve etkileriyle, Türkiye'yi ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel bakımdan on yıllarca boğazlayan, boğazladıkça semirerek ve emperyalizme peşkeş çeken işbirlikçi büyük sermayenin, yüzünü ve emellerini bir kez daha seçti...

Dünya emperyalizmi-kapitalist sistemin içinde yutulduğu, teslimiyetçiliğin, airungenliğin 'seçkin' bir özeğini oluşturan Türkiye kapitalizmi ve onun egemen sınıfı büyük sermayenin has partisi AP'nin 9. kongresi elbette saik bununlar takanarak yorumlanacak bir bulguya yeni değildi. Aylar önce Temmuz ayında

nda deniz kıyısında, kısa pantolonuyla güneşlenen bir NATO'dan çok NATO'cuya, genel başkanlık adaylığı masyonları çizilmiş ve ensesinden tutulup arena-ya atılmıştı: AP Bitlis Senatörü Kamran İnan adındaki zat, AP'de Genel Başkanlık mücadelesi verecekti...

Kamran İnan, Temmuz ayından bu yana her fırsatta "kem-küm" etüdünde başında kendisine hazırlanan alanlarda yer bulmuş ve bir önceki haftaya kadar gelmişti. Bu arada, sık ak zeka örnekleri de veren bu zat, kongreye baş kala, gerçekten vehmetsiği oyunu bozan acemi davranışlar da yapmıştı. İsmir'de yayınlanan "Yeni Asır" gazetesine verdiği demeçte, "mücadeleyi kaybettiği takdirde, parti-de Süleyman beyin emrinde"calısmaya hazır olduğunu söylemişti. Senaryo düzenleyicilerinin unuttu emedikleri bu falsuoya-yapan İnan'ın bunun politik bir hat olduğı hatırlatılmış, o da, "Galiba sözlerim yanlış anlaşıldı" demişti. Ve faşizmin Babı-alideki temsilcisi Hürriyet kendisine sekiz sütunüne ikram etmişti. Hayır, Kamran İnan idialiydi!...

Herşey pek sünepe, pek dü-küntü hatlarla çizilip sahneleniyordu. On yıllarca Türkiye'yi kemiren, sayılabilecek her alan ve yönde ilğine kadar sömüren büyük sermayenin gelmiş yön-temleri ortalıkta cirir atıyordu. Bunun için de kendine çok şeyler vehmeden bir politik demir-bağ, miniciklana miniciklana sahnenin ortasına atılıyordu... Kamran İnan adındaki bu zat daha sonra evinde sandalyesinin arkasında yazdığı "Kamran" yazısıyla poz verecek ve oyunun kendisiyle ilgili şahnesinin perdeleri çekilecekti...

Üç gün boyunca sermaye başını bu çizgilerle uğraştı. Kongrenin bitiminden sonra da "öldü da bitti" işi gözüğü seçildi...

Ne olmuştu, ne bitmişti?... Bu arada "korkoca" bir partinin 93 maddelik programının tam 31 maddesi, yani üçte biri değiştirilmişti. Eski Demokrat-lardan Sıtkı Yılmaz başkanlığındaki tüzük değişikliğine komiyonun raporunu kürsüye gelmiş ve "şip" diye okunup, "oybirliği" ile kabul edilmişti. AP programının üçte biri değiştiriyordu ve "çok bilmiş" bannada tek satır çıkıyordu. Sadece Cumhuriyet gazetesi, kongre haberinin gövdeleminde bir yer ayırmıştı program değişikliğine...

93 maddelik AP programının değiştirilen 31 maddesi içinde, 72, 73 ve 74'ncü maddeler de pek dikkati çekiyordu. Grev hakkının sınırlanması, toplu sözleşme uygulamasının 'işveren imkanları' içinde işçi-şeyren gönüllü birliği ile yeniden gözden geçirilmesi, sendikacılığın

"yeni bir merhaleye geçmesi" gerektiği gibi ilkerer antiyordu. Bu maddeler aynen şu şekilleri alıyordu:

"Madde 72 — Endüstri hayatı ilerlemiş ve geliştirilmiş bir cemiyette iş ve işçi müesseselerinin ehemmiyet yaratacağı için işçi ve işveren arasındaki münasebetleri düzenleyen, işçinin sosyal güvenliğinin teminat altına alın, sermayeyi, işvereni, milhiyeti, özel teşebbüsü ırkılmıyem modern ve demokratik müesseselerin yerleşmesine, köklemesine ve geliştirilmesine yardım etmek gerektiği kamsındayız. Bu konuda esas hedef iş kavgası değil, iş barışını temin etmektir. Bu itibarla devlet uzun süreli grev ve lokavtları önleyecek bir sistem geliştirmelidir..."

Madde 73 — Toplu sözleşme tatbikatında ekonomik zaruretlerin, sosyal dengenin, devlet ve işveren imkanlarının, geçim endekslerinin hayat pahalılığının ve işçi refahının müstereken gerektiği şüküllerin içinde kalması esas olmalıdır..."

Madde 74 — Sendika hürriyetine karşı müdahaleyi, demokratik hak ve hürriyetlere karşı yapılmış bir müdahale olarak müklaa ederiz. Sendikacılığın mesleki bir dayanışma vasıtası olarak kullanılmasında siyasi baskı ve emeller için bir et ve vasta haline getirilmesinde bundan sonra da kuvvetle ısrarlıyız.

Sendikacılığın yeni bir merhaleye geçmesi kamsındayız... bu merhale sendikacılığın kendi bahasına içine çekilmesi şeklinde hülalaz edilebilir. Sınıf mücadelesi sendikacılığına, ideolojisi ve parti sendikacılığına karşısız. Türk işçisinin sınıf sınıfı yerine tabii milli şuur içinde tutulması gazmaz prensibimizdir..."

İşte sorun bu kadar basitti... İşçi sınıfı 'sınıf' amir şuuruna yerine, Carter'ların, Demirel'lerin, Türkeş'lerin "tabii" milli şuurlarıyla donanacaktı...

İşte aşşığık tablonun dökülen boyası buydu... Bu anlamı saldan hareketinin ayrıntıları da vardı:

"Sistem istemi değiştirilmeli, 'darbölge' esası gikilmeliydi. *Anayasa Mahkemesinin yasamayı, Danıştay'ın yürütme-yi 'engellenen' hükümler temizlenmeliydi.

*Milli devlet anlayışı "Türk-İslam" felsefesi şeklinde geliştirilmeliydi.

Ve programda özet olarak ifade edilen bu değişiklikler Genel İdare Kurulundaki faşist yığınak tamamıyordu. 12 Mart'ın paşası Faik Türün baş köşeyi almaldı. Türün 1560 oyla Demirel'in 1439 oyu da geçerek liste başı oluyordu. Sözkonusu şahhan "hususiyetleri" sayılamayacak kadar boldu.

AP ile MHP arasında etten

bir köprüydü.

CIA ile ilişkiler konusunda defterinin parlak olduğu biliniyordu.

Bu kadarla da bitmiyordu hazretin hususiyetleri. Üstelik Nakşibendi idi...

1974 yılında CHP-MSP ile koalisyon hükümeti kururken, MSP ilk başlarda "Faik Türün İçişleri Bakanı olacak" diye tutummuştu. Ecevit, o zaman henüz parlamentoya girmemiş olan bu zat üzerinde ısrarlıan yoğunlaşmış görünce "dışarıdan kabineye üye alamam" demişti ve o hükümet bundan yoksun kalmıştı...

Kıscası gerektiğinde Nakşibendi sultanlığındaki MSP'ye de nazı geçecek bir zattı bu zat...

Hatta bir gün Cumhuriyetçilik seçimi söz konus olduğunda niçin "bu' olmasındı?... Sapına kadar milliyetçi, sapına kadar müstahidami personel!...

AP Genel İdare Kurulunda daha daha neler yoku?... Nuruclar vardı, masonlar vardı, eski demokratlar, dosyalılar, yani özletilen 'milliyetçi' personel vardı... 32'isi de birbiri-

den parlaktı... MHP'nin başına ister istemez bir kaza geldiğinde boşluğu du-

vulmayacaktı.

Ya da, öldürenler değil, oienler hüküm gıyer de, MHP paçayı kurtarırca, kurulacak mukaddes koalisyonun her yönden temeli hazırdı!...

Ve Başkentteki Sıhhiye meydanında Hitit amblemi örneği iktidardan mantığımgı simgeleyen İrfan Özyaydın kafası yürürlükte kaldıkça, durup dururken cinayetleri keamenin de bir anlamı yoktu. Otenler suçluydu!...

AP'deki bu gelişmeler bir yandan içinde başı vızılara yolu açarken MHP'nin şefi, Federal Almanya'da 29 Ekim faaliyetleri için yolculuğa hazırlanıyordu. Şuça başlanmış bir yığın unsuru, kapığı Almanya'ya atkından sonra siyasi İticia hakkı itiyordular. Göüp kendilerine moral vermek, 'yakında, pek yakında' demek gerekiyordu...

Bu arada AP Kongresinde Yüksek Haysiyet Divanı asil üyeliğine seçilen üç milletvekili, Merkez Haysiyet Divanı asil üyeliğine seçilen iki milletvekili, kongredeki işlemlerin 'usulüz' olduğunu ileri sürerek görevlerinden istifa ediyorlardı...

Başkentte bölünse istifalara alışık olanların deyimiyile söz konus şahısların "maddi duruma-n herhalde biraz bozuk" idi!...

"AP Kongresi Türkiye kazandı BASINDA KARARLILIK VE TESLİMİYET

Son günlerde basında bir anav başlandı. Kimlerin içtenlikle ve kararlılıkla demokrasiden yana olduğu, kimlerin ise faşizmle uzlaşmak ve onun kanadına sığınmak için fırsat kolladığı çok daha somut örneklerle sergilenmeye başladı. Son zamanlardaki çıkan örneklerin zihinlerde çok daha kalıcı etkiler bıraktığı anlaşılıyor.

Yedi Türkiye İşçi Partisi'nin katıldığı mecliste başkanı ananın açığı çıkmasını sağladı. Faşist katliamın kamuoyuna gerçek yüzünü yansıtmaması, faşist mirasın mahkum edilmesi ve demokratik güçlerin olay karşısındaki sert tepkinin geniş kitlelere ulaştırılması konusunda Cumhuriyet gazetesi dürüst ve tutarlı bir demokratik örneği verdi. TIP yetkilileri, Partinin, faşist katliama gösterilen tepkileri teşekkür etmek ve yanıt vermek üzere hazırladığı ilânın yayımlanmasında da Cumhuriyet yöneticilerinin bu dürüstlük ve tutarlılık örneğini ortaya koyduğunu belirttiler.

Faşist katliamın gerçek amacının ve niteliğinin bulandırılması, faşist hunharlığa gösterilen kitlesel nefretin kamuoyundan gizlenmesi için elden geleni esirgemenler arasında ise Milliyet özel bir yer tutuyordu. TIP'nin hazırladığı ilânın yayımlanması konusunda da Milliyet'in faşist miraslarla pazarlık anlayışını sergiledi. Milliyet yöneticileri, ilanda yer alan "faşist saldırıların" "emperyalizme ve faşizme karşı güç ve eylem birliğine" dayandırılarak çıkarılması şart koşarak ilânı sansür etmeye kalkıştılar. Cumhuriyet ve Milliyet, basında açık ortaya çıkan safhasının iki karşıt kanadındaki belirgin örnekler oluşturdu.

Basında dürüstlikle pazarlıklığın karşıtı AP Kongresi'nin değerlendirilmesinde de ortaya çıktı. Basında ilerici yazarlar kongrenin AP'nin MHP'leşmesi yolunda sonuçlandırılmışı açıklıkla belirttiler.

Basında saflaşma yalnız farklı gazeteler arasında değil, aynı gazetenin sütunları arasında da görüldü. Cinnayit'da Hüsamettin Çelebi AP'nin "sine-i millete

dönme vadedinin reklamı yaparken, aynı gün karşı sütunda Teoman Ereli olayı en doğru biçimde özetleme yetkiliği gösteriyordu "AP Kongresi Türkiye kazandı." Ereli, bir gün sonraki yazısında AP'nin gördüğü yeni dönem "Türün dönemi" olarak niteliyor ve şöyle diyor:

"Anlaşıldığına göre Süleyman Bey, toplu sözleşme ve grev hakkına müdahale edilmesini talep edenlerle, Türünün temsil ettiği çevrelerle ve şimdiki gidideki kövrüklerle ittifaka girerek bir yerlere doğru gitmek niyetindedir..."

Süleyman Bey'in gerçiklik politikası, sadece erken seçimi ve süvül iktidarı hedef alsa bile, memleketi yükelecek tansiyon süvül olmayan bir emri vakıye tevlaıyabilir.

Süleyman Bey bu ihtimali istemiyor görünsse bile, 12 Mart döneminin en sert ve acımasız Sıkıyönetim Komutanı Türün Paşa'ya bir sonuca itiraz etmeyecektir. Yeter ki o askerî idarede kuvvetli adam kendisi olsun..."

AP'liler şu günlerde çok iyi düşünmelidirler. Acaba himin peşindedirler ve nereye gitmektedirler? 1439 ay verdikleri Demirel'in peşinde süvül bir iktidara mı, yoksa 1660 ayda güçlendirdikleri Türün Paşa'nın peşinde, 12 Mart türü bir darbeye mi?"

Cumhuriyet gazetesinde de AP Kongresine gereken adın konmasından çekinilmedi. Gazetede Çarşamba günü yayınlanan yazısında Orhan Apaydın, "bu durumda AP yönetici kadrosundan demokrasinin korunmasında bir şey beklemenin, olanaksız istemek demek" olduğunu açıklıkla belirtti. Perşembe günü ise Uğur Mumcu AP'nin hiç bir zaman "liberal sağ" bir parti olmadığını söyleyerek şöyle diyor:

"AP, haksatı ve kaphara bir özgürlik düşmanlığı ilikendi gelişim yolunu bırakmış ve açıkça MHP ideolojisine teslim olmuştur"

Basındaki saflaşma, demokrasî güçleriyle faşizm arasında ki mücadeleden kaçınmanın kaçınılmaz sonucudur. İlerici kamuoyu ve emekçi kitleler, ilerici basın ve yazarların dürüst ve kararlı tutumlarının gelecekteki anahtarını da başarıyla aşmasını bekliyor.

TSE' DE DEĞİŞEN YÖNETİM VE KAÇIRILAN SANDIKLAR

Gerici basın bir süredir Türk Standartlar Enstitüsü'nün soicalar tarafından işgal edildiğini söyleyen çığlıklarını manşetlere çıkarıyor. Geçenlerde basına bir açıklama yapan İki AP milletvekli bu konuda bir Meclis araştırması isteyeceklerini belirttiler. Faşist işgal altında bulunan TSE'nin Yönetim Kurulu Kurulduklarını uyarınca görevinden alınması ve en kısa zamanda Genel Kurul Danıştay kararları uyarınca görevlendirilmesi üzerine gerici çevrelerin bu taleşi sürerken, bugüne kadar TSE'de çalışmakta olan faşistlerin de aynı taleş hareket ettikleri göze çarpıyor. TSE'yi iş edinmiş bulunan faşist çeveler, yönetim kurulunun değişikliği kararını öğrenir öğrenmez büyük bir taleşta içlerinde de olduğu "malum" olan sandıkları TSE'den çıkarmaya başladılar. Bu gaba sürüp giderken polislerin hiç de "meraklı" olmayan bakışlarla olayı izledikleri, kimilerinin de "TSE temizleniyor" diyerek sevindikleri ve olayı müdahale etmemeyi tercih ettikleri görüldü.

TSE'de, kuruluğundan bu yana anti-demokratik bir işleyiş bulunuyor. Geçmişte, bir sendikalaşma girişimi sırasında çok sayıda personelin işine son verildiği, daha sonra bu örgütlenmenin işveren tarafından kurulan bir işyeri sendikalaşma kanalıyla edildiği biliniyor. İşten çıkarılan bu kişiler hakkında Uyuşmazlık Mahkemesinin verdiği bir karar basında edilerek, bu işyeri sendikalaşımını bile feshedildiği ve tüm personelin sendikal haklardan yoksun bırakıldığı da hatırladı. Böyle olunca, yönetiminin keyfi kararlarıyla ulufe gibi dağıtılan ikramiye ve takdirnameler, Çalanların sındirne aracı olarak kullanılıyor.

Gerçekte hiçbir zaman kamu yararı ve demokratik bir işleyişe kavuşması olan TSE; özerk yapısı ve geniş maddî olanakları nedeniyle MC dönemlerinde tam bir faşist işleme uğradı. Genel Kurulunun anti-demokratik bileşimi de bu işgal kolaylaştırdı. Yönetim Kurulundan basılan kadrolarına, hızla tabana yayıldı. Bir yandan, ilerici ve demokrat üniversite mensuplarının tamzatsız işten çıkarılması için icad edilen ve özellikle faşistlerin egemen olduğu illerde kurulan iribat bürolarına sürgünleri yapılarak bu kişilerin istifası sağlanırken; diğer yandan da kadrolar şişirilerek 100 dolayındaki personel sayısı bu dönemde 250'ye ulaştı. Özellikle, 2. MC Hükümetinin düşmesinden sonra, Millî Eğitim Bakanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü gibi kuruluşlardan uzaklaştırılan tüm faşistlerin sığınacağı haline gelen TSE'de işgal, bir hafta öncesine kadar sürdüldü.

TMMOB ve bağlı Odalar da, TSE Genel Kurulunda birer delegeyle temsil ediliyorlar. TMMOB delegelerinin açtıkları dava sonucu, Danıştay 1976 Genel Kurulunu usulsüz bularak iptal etmişti, ancak bu arada 1977 Genel Kurulunda yapılmıştı. 1976 Genel Kurulunda, 3 Ocak 1978'de yenilendiyse de, sürdürülen usulsüzlüklerle varolan işgalin sağlanmasından öte bir yarar getirmedi. Ancak gene TMMOB delegelerince açılan davada, Danıştay yapılan yönetmelik değişikliklerini iptal etti.

Bu sırada, TSE Yasasına göre her yıl Mayıs ayında olağan olarak yapılması gereken Genel Kurul toplantısı, yasa tanımaz Yönetim Kurulu tarafından Kasım 1978'e ertelendi. Artık TSE konusuna sık sık basında yer alıyordu. Faşist işgalin boyutları, Genel Kurullardaki usulsüzlükler; ve yakınlarda Devlet Planlama Teşkilatı ve Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı'nın ortaklaşa yürüttükleri "Ulusal Kalite Kontrol Sistemi" projesi kapsamında hazırlanan bir raporla TSE'nin ortaya çıkan bilimsel ve teknik yetersizliği kamuoyuna yansımaktaydı. İlyce sıkışan Yönetim Kurulu, daha önce belirlediği tarihi belemeksizin alelacele Erzurum'da bir Genel Kurul toplamaya kalkışmış, ancak bu niyetinin de öğrenilmesi üzerine kararını yalanlamak zorunda kalmıştı.

Bundan kısa bir süre sonra gene 3 Ocak 1978 tarihli olağanüstü Genel Kurul'un tüm sonuçlarıyla birlikte iptaline ilişkin olarak açılan bir dava sonucu, Danıştay yürütmeyi durdurma kararı verdi. Tümünüyle yasadışı konumunda düşen Yönetim Kurulunun Genel Kurulu toplantısına çağırma yetkisi de kalmamıştı. Başbakanlık İstisna İşleri Danıştay; TSE yönetiminde doğan boşluğu, Başbakanlıkca doldurulacakları belirtmişti.

Bunun üzerine Başbakanlık görevlilerinden oluşturulan 5 kişilik bir geçici Yönetim Kurulu, 13 Ekim 1978 günü TSE'de yönetime ekoydu. Eski Yönetim Kurulu üyeleri günlerdir sağcı gazetelerin manşetlerine geçen demecplerinden Enstitü'nün, Başbakanlıkla hiçbir ilgisi olmadığını kanıtlanmaya çalışıyorlar. Oysa, yasaları işlerine geldiği gibi yorumlamaya alışık olan aynı kişiler, bir süre önce TSE'nin verdiği kalite belgelerinin "Devlet Garantisi" niteliği taşıdığını gazeteler ve televizyon aracılığıyla kamuoyuna duyurmakta bir sakınca görmiyorlardı.

Geçici Yönetim Kurulu'nun tüm Danıştay kararlarını uygulaması ve Genel Kurul'un demokratik bir biçimde ivedilikle toplanmasını sağlama beklentisi. Önemli konulardaki ve faşist milletlerin elebaşısı durumundaki 20 kişinin derhal görevden alınması bildirildi. Ancak, geçmiş yönetimlerin sağlıklı durumundaki kişilerin bazı önemli konularda neden kaldığı yönetimin devraldığı ilk gün faşist milletlerin Enstitüden kaçmalarına gözyumulan Sandıklarda neler olduğu da yanıt arayan sorular.

MHP, AP'yi yalnız bırakmayacakmış!...

AP Büyük Kongresi, Genel İdar Kuru'na, gerekli görülürse "sine-i millete dönme", yani milletvekkilinin ve senatörlerin parlamentodan çekme kararını alma görevini verdi. Bu karar, açıkça, kapı aralıktan faşist bir darbeyi davet etme tehdidi gösterme niteliğini taşıyordu. AP Kongresinin bu kararını, Kongrenin MHP tarafından en çok alkışlanan yönlerinden birini oluşturdu. MHP yanlısı basın AP'nin bu kararını desteklemeye kalmadı, sine-i millete dönerse MHP'nin AP'nin yanında olacağını açıkça ilan etti/.

MHP organı Hergün, MİT'in yakın ilişkileri olduğu öne sürülen köşe yazarı Taha Akyol, AP'nin "Türün damgası" taşıyan kararına geçen Çarşamba günü şu sözlerle alkış tutuyordu:

"AP Büyük Kongresi'nin bu bildirisi ve kararı çok önemli olmuştur. Bugüne kadar İktidara yönelen tehlikelerin hiçbirini etkililememiştir. Mecliste iktidar çoğunluğu, en önemli konularda bile bütün gensoruları reddetmiştir. Tıpkı

tek parti yönetimlerinde ve mesela 1960 öncesi Türkiye'de olduğu gibi devlete ait haberleşme vasıtalarının hepsine iktidarı el koymuş bulunmaktadırlar."

Akyol, sine-i millette MHP'nin AP'nin vurucu üyesi olarak emre amade olduğunu da şöyle ilan etti:

"Bu sıklık hükümetin çok mübahhas bir yanlış politikasını değiştirmek veya uygun bir ortamda erken seçime zorlamak gibi "belirli amaçlar" için kullanılabilir. Demokratik rejimin güçlendirilmesi bahsinde AP böyle bir uygulamaya giriştiği takdirde, hem "meclisten çekilmek", hem de mücadeleyi vatan satırında ve kanunlara uygun olarak yürütmek" bahsinde yalnız kalmayacaktır."

AP'nin kararının, gereğinde hükümeti bir "erken seçime" zorlayabileceği amacıyla da taşıdığı, AP kongresini ziyeyen bütün gözlemciler tarafından dile getirildi. Taha Akyol da bu amaçla açıkça sergiliyordu. Bu gözlemler yapılıyor, MHP Başbuğ'unun uzun süredir bir "erken seçim" çıkartıklığı içinde olduğunu batırılıyor.

TÖB-DER'İN BİRLİĞİ YOLUNDAN GERİ DÖNÜLMEMEYECEK

ÇETİN TURAN

TÖB-DER'de Dördüncü Olağan Kongre günlerinden bu yana iki aydan fazla zaman geçti. Örgütü bu kargaşa ortamına doğru adım adım getiren taraflar hâla yanlışlarını görmemekte ve bildiklerini okumakta devam ediyor. Bir sağlarışalyoğlu almış yürümüş. Kimse ötekini dilini anlamak istemiyor. Hangisine sorsan yerden göğe kadar haklı ve karşı taraf irtılarına kadar ihanetin içinde. Karşılıklı suçlamaların dozda hergün biraz daha artıyor. Gazetelerde boy boy ilanlar. Alay eder gibi yan yana. Bir "TÖB-DER'i temalen" şube başkanlarına toplantıya çağırıyor. Öteki gene "TÖB-DER'i temsilen", "hayır", diyor. Katılmayın. Biri fiili durum yaratmış, öteki tedbiri koyduğunu, ödenilen bloke ediyor. Mektuplar postahane de birikiyor. Kitle katliamları sürüp giderken, fazisem en büyük tehlike olarak giğide yükselirken, iki aydır TÖB-DER'de gözlediğimiz olaylar aşağı yukarı bu düzeyde yinelenmelerle sürüp gidiyor. Daha ne kadar geçecek belli değil.

TASFİYEÇİLİK-MODAHALEÇİLİKLE BUTUNLEŞİYOR

Son günlerde bu tartışmanın daha da yaygınlaştığını görüyoruz. TÖB-DER sorununa diğer demokratik örgütlerin müdahalesini zorlama süreci başlatıldı. Yanlış öğrenenler yeni yanlışları ustaya ratıyor. Örgüt bağımsızlığını dillerinden düşümeyleyenler, bir demokratik örgütün işlerine diğer demokratik örgütlerin karışmasını acımasızca eleştiriyor, şimdiki örgütün geleceğini düşünenler değil, ezde yasallıklarını kanıtlamak için, diğer demokratik örgütleri bu konuda doğrudan taraf olmağa zorluyorlar. Bu çabaların en dikkat çekici olanını birkaç gün önce gözdüledik.

Gaziyolu ve arkadaşları bir toplantı düzenledi. Adı, "TÖB-DER Şube Başkanları Toplantısı" olan bu toplantının ağırlığı "DİSK Gaziyolu yönetiminin tayim" ifadesi üzerine oturtuldu. DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar yaptığı konuşma ile bir örgütün işlerine karışma cüretini gösterdi. Öğretmenlerin çözümlemek zorunda olduğu bir konuya, öğretmenlerle alay ederseñize müdahale etmek, "falan yönetime yaaldır, biz onu tanıyoruz" diye konuşup "ördek" fıkraları anlatmak, bölünmeyi yana safa tutmaktır. DİSK Genel Sekreterinin görevi bu olmamalıydı. Hele diğer demokratik örgütleri Gaziyolu yönetimini tanıtmaya, aka halde "demokratik platform" çalışmalarını terke zorlamak

platform çalışmalarını sekteye uğratmak hangi niyetlerle açıklanabilir?

Geçmişten hiç mi ders almıyoruz? Olayları hiç mi incelemiyoruz? Bu kadar nu gözümüz döndü? Işıklar bu konuya bir arabulucu, bir hakem gibi değil, bir taraf gibi, yaklaşıyor. Doğrudan ayrıntıya giriyor. "İbret verici belgeler sundu Gaziyolu" diyor. Neymiş bu ibret belgeleri? Bunların içinde "saymanlık raporu" da var mı? Büyük bir demokratik örgütün genel sekreterine yakışın, bölücü, parçalayıcı, dağıtıcı olmak değil. Birleştirici, topalayıcı olmaktır. Faşist tehlike, anarşi ile mücadeleyle indirgenmek istense bile bu konuda özellikle duyarlı olmak gerekmez mi? Ama garip. "Şube başkanları" toplantısında Işıklar adeta TÖB-DER tabanını hiçe sayıyor. Bu saldıran alıştırtıyor ve sonunda "Yasasın DİSK" sloganları atıyor. Sloganın eksi sahipleri şimdiki şaşkın. Ve eksi sloganı yeni ağzlarında kleak oyuna fon miğizi oluyor. İki "baş" da aynı yanlış yapıyor. Taraflardan biri vaktiyile öğretmen örgütü sorununa "işçi sınıfı el koydu" diye bir kısım işçi ve öğrencileri kullanmıştı. İkinci taraf şimdiki aynı şekilde meşgul.

YAPAY SÖLÜNÜMLA BİRLİK SAĞLANMAZ

Sonra bir demokratik örgütün diğeri ni tanıması nasıl bir olay? Gaziyolu devlet mi kurdu ki, tanımak ya da tanınamamak tartışılıyor. Yoksa bu tartışma ile TÖB-DER'deki iş bölünme demokratik örgütler arasında yeni bir bölünmeye mi dönüştürülmek isteniyor? Asıl düşünülmek gereken bu eğilim.

Mesele nasıl bir yaklaşımla çözülecek? Anlık mucizevi çözümler beklemek yanlış. Çözüm bir süreç sorunu. Doğru yaklaşım bu süreci hızlandırabilir. Bu yaklaşımı kavramak, demokratik örgüte bakiş açısıya, onun bir araç olarak değerlendirilmesini biçimiyile yakından ilgilii.

Demokratik örgütleri, politik düşüncelerinin bir hoparlörü olarak öğrenen için önemli olan onu ele geçirmektir. Bu aracı elde eden kendi düşünce biçimine uygun olarak o araçtan yararlanacaktır. Onlar için örgüt bütünlüğü, hatta örgütün varlığı o kadar önemli değildir. Ve bu konular yayın organlarında yinelenerek öğrenmektedir.

Demokratik örgütleri, demokrasi mücadelesinin önemli unsurları olarak öğrenen, geniş yığınların ekonomik-de-

mokratik haklarına sahip çıkmasının, bu hakların genişletilmesi mücadelesine ve bu mücadele sürecinde politik bilincin gelişmesine, insanınlar için ise tüm demokratik örgütlerin bağımsızlığı, bütünlüğü ve varlığı önemli sorundur. Ancak örgütlenme düzeyini ve bilincini en geniş tabana yayacak bir demokratik örgüt, gerçek fonksiyonunu yerine getirebilir.

Ölçüyü böyle koyarak ve ayrıntıya girmeden, uzun bir süreli konuya nasıl yaklaşıldığına bakalım. Her iki taraf da "baş bizim", "örgüt bizim" ve "bunu kesinlikle tartışmayız" diyor. İki taraf da birbirini hainlikle suçluyor. Onlara göre düziğe çıkmak taraflardan birinin "yasallığını" kabul etmek kadar basit. Karşı taraftaki "hainleri" tanımamak kaydıyla. Ve taraflara göre ortaklık "hain" dolu. Oysa bu yaklaşım çözüm değil. Bu giğide taraflar kendi hoparlörlerinde kendi seslerini bir süre daha dinleyebilir. Sonunda pili bitmiş ses vermez oluncaya kadar.

Gerekirse olağanüstü kongre toplanarak demok düşündürücü.

Böyle bir kongreyi kim toplayacak? Hangi tüziğe göre toplanacak? Öğrenci örgütlerinin, üniversite personelinin tümünü üye kabul edecek yapıdaki tüzük hükümleri, öğretmen iradesini sansürde amaç olabilir mi? Öğretmen örgütünü tabanını sürekli olarak öğretmen meselesine yabancı unsurlara doğru kaydırınak; örgüt yapısını bozmak ve öğretmen iradesini sakatlamak değil midir? TÖB-DER sorununu öğretmenler çözecek diyoruz. Doğru, ama buna öğretmen örgütüne öğretmen olmayanları doldurarak mı sağlayacağız?

Olağanüstü kongre çağırmasını olumlu yanı şü. Bir kısım sorumsuz unsurları getirip dayattığı çözümsüzlükten çıkış yolunu örgüt tabanında yer alan, üyeler gerebiliyor. Ve bunu bir toplantıda topluca dile getiriyor, savunuyor. Gaziyolu yönetimi TÖB-DER gazetesinde olağanüstü kongre istemeyi örgüt üyelerinin bir taktığı olarak niteliyordu. (Sayı 165) Aynı şey örgüt tabanında en aktif biçimde dile getirilince, bu isteğin örgüt üyeliği ilgili olmadığı anlaşıyor. Bu olumlu gelişme bir yanından tutuluyor, tabanın sesi doğrultusunda hareket edil-yonunmuş gibi gösteriliyor, öte yandan başka amaçlar için kullanılmak isteniyor. Tabandan yükselen bu haklı ve olumlu talep, her iki "baş" tarafından kendilerini yasallaştırmak için bir vasutaya dönüştürülmek isteniyor. "Gidelim ama önce yasallığımız kabul edilsin" deniyor. Muaviye kurmazlığına özenmek

yeni tarikatlar doğurur ama, çözüm de değildir.

Mahkemelere gelince... Demokras mücadelesinde elbette salt mahkeme kararlarıyla, ya da mevcut yasalarla sınırlanılmamalı. Ne var ki burjuva düzeninde atılacak sınımlar herşeyden önce demokras mücadelesine olan katkı - yarar ve zarar - ölçüt olarak alınır. Tek ölçü budur. Sonuçların amaçlarını göçü aradı edereksoyut "burjuva mahkemesi" edebiyatıyla mesele-iğin üstüne yürümek demajoğinden ve işin özünü sapırmaktan başka bir anlam taşımaz. Bu karışmanın halinde katkı olacaksa elbette o yoi da denenmelidir ve denemenelidir.

Bir de iki örgüt "baş"ının birbiri aleyhine açtığı davalar var.

Gene taraflara göre, karşı taraf hep "burjuva mahkemesinden medet umuyor". "Burjuva" düzeninde, "burjuva" yasalarıyla kurulmuş bir demojin, gene "burjuva" yasalarına göre toplanan kongresinde "burjuva" mahkemelerinin kararlarına dayanarak, suç kapatılmamı ilan edip, delegelikleri düşürmeler, başları sıkısınca "proleter" mahkemesi arar oldular. Ne var ki, gene dönüp dolaşıp aynı "burjuva yasallığına" takılıyorlar. Bu karşılıklı davalar, taraflar çüban başı olmakta direndikçe, bugünkü bakan başı olmakta değiştirip sorumluluk duymadıkça eninde sonunda "İbişle Memiş'in mahkemeleşmesi..." tekerlemesine dönüşecek. Mahkeme kararlarıyla karşılıklı konulan ambargoluna cesaz da örgütsüzlüğe itilen örgütmen ve diğer demokratik güçlere çekirtilcek. Buna kimsenin hakkı yok.

ÇÖZÜM: DEMOKRATİK İRADEDE

Çözümün giden yol çüban başlarından herhangi birini tanınmaktan geçmiyor. Çözüm demokratik kongredir. Toplanış biçimi, zaman ve delegasyonun oluşma biçimi tüm tarafların onaylayacağı yöntemlerle yürütülmek zorundadır. Bu konuda eksi genel başkanlar nazım rol oynayabilir. (Gaziyolu haric). Bütün çözümler demokratik kongre hedefine yönelmedikçe, kafalar bu doğrultuda yönlendirilmez bulmak mümkün değildir.

Demokrat ve sosyalist tüm öğretmenlerin böyle bir çözümden yana olduğunu biliyoruz. Onlar her zamanki gibi her türlü oyunun dışında ama kavranın içinde olmak zorunda.

Giresun TÖM-DER

MUSTAFA OKSAL

9 Ekim Pazartesi günü yapılan Giresun TÖM-DER şubesinde olanlar, işçi sınıfı sosyalistleri için, demokratik kitle örgütlerinin geleceği açısından ve almak dersler bakımından, oldukça düşündürücüydü.

Özellikle CHP'nin iktidara gelmesinden sonra demokratik kitle örgütlerinin ya "ele geçirilmesi", ya da içinin boşaltılarak güçsüzleştirilmesi operasyonunun ciddi boyutlara ulaştığı Giresun'da da gözlenmektedir.

Nitekim Giresun Milli Eğitim Müdürlüğü'ndeki üst kademedeki görevli bir kişilerin CHP Giresun İl Başkanı ile başlatıldığı sıkı işbirliği ve "acak ilişkiler" sonucu,

Giresun TÖB-DER başkanı ile iki üyesi başka başka illere sürülmüşlerdir. Bu öğretmenlerin kıyımının resmi nedeni Eğitim Enstitüsünde Devrimci Yol dergisi bulunduğudur. Ancak resmen açıklanamakla birlikte gerçek neden, bu kişilerin "aşırı solcu, goşist" olması ve en önemlisi CHP Giresun İl Başkanını eleştirmesidir. Böylece Giresun TÖB-DER şubesindeki ilerici öğretmenlerin "kulakları çekilmek" istenmiştir.

Bu kıyım seyirci kalmayan Demokrasi İşçi Birlik grubundaki öğretmenler ile dayamamaya geçen, TÖM-DER Giresun şubesindeki sosyalistlerin gösterdikle-

ri tepkileri ise, ileride Milli Eğitim Müdür Muavininin de bulunduğu bazı yöneticiler tarafından engellenmek istendi ve "goşistlerin sürülmesinin kıyım olmadığı" şeklinde ileri çekildi bir savunma geliştirildi.

KONGRE OYUNLARI

Ne var ki, CHP'nin kitle örgütleri üzerinde ustalıklı ve "ilerici görünümü" kişiler aracılığıyla uygulamak istediği planlar, TTP Giresun İl Örgütüne açığa çıkarıldı. Ancak bu tek, aralarında Giresun Milli Eğitim Müdür Muavininin de bulunduğu bir grup tarafından, Türkiye İşçi Par-

tisi'nin kitle örgütlerinin işlerini müdahale ettiği propagandası yaygınlaştırıldı. Bununla TÖM-DER tabanındaki sosyal demokrat eğilimli üyeler üzerinde yoğun bir antikommünist etki geliştirilmesi istendi. Bu da yetmeyince, TÖM-DER kongresine TTP İl Örgütünün de davet edilmesi istemi, Milli Eğitim Müdür Muavininin karşı çıkması ile üçe karşı üç oyla reddedildi ve böylelikle Giresun'da TÖM-DER kongresine Türkiye İşçi Partisi'nin çağrılması ilk kez "başarıldı". Gerekçe olarak da "diğer partileri de çağırıyoruz" denildi. Ve yine bu kongreye, sosyalistlerin bütün ısrarına karşın, TÖB-DER Gire-

sun şubesi ve özellikle Demokrasi İşçi Birlik grubunun etkin olduğu Bulancak TÖB-DER şubesi, Bulancak ve Espiye TÖM-DER şubeleri, Giresun TÖM-DER şubesi ile aynı lokali paylaşan TÖTED, İşçi Kültür Derneği ve Genç Öncü şubeleri çağrılmadı.

Kongrede daha da ilginç gelişmelerle karşılaşıldı. Milli Eğitim Müdür Muavininin önerisiyle ve CHP eğilimli üyeler üzerinde estirilen baskı sonucu getirilen Diwan Başkanı, resmen davet edilmeden, ancak kongreyi izlemeye gelen söz konusu kitle örgütlerinin temsilcilerini polis çağırarak attırmak istediye de, TÖM-DER

FAŞİZME KARŞI DOĞRU VE ETKİN MÜCADELE

ÖZCAN KESGEÇ

Faşizm, işçi sınıfı hareketi önce gerçek boyutu ile kavranılmıştır.. Dışındaki çoçverlerce kesniklikle haykır.

Faşist tirmanışa "katkida" bulunan önemli bir etken, faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki yanlışlardır. İşçi sınıfı bilimine dayanmayan, işçi sınıfı hareketinden kopuk sağ ya da sol sapma içinde bulunan kişi, grup ya da örgütlerin faşizm olgusunu gerçek boyutları ile kavramasız beklenemez. Faşist tehlikenin doğru teşhis de, faşizme karşı etkin ve tutarlı mücadele de, işçi sınıfının politik hareketinin çözümleneceği bir sorundur. Bu gerçek, dünyada ve Türkiye'de geçmişte ve bugün yaşanan deneylerle kanıtlanmıştır, kanıtlanmaktadır. Örneğin 12 Mart muhtırasını verildiği günleri anımsayalım. Birçok ilerici demokrat kişi, çevre ve örgüt 12 Mart muhtırasını "kurtarıcı" olarak görmüş ve ayakta alkışlamıştı. Oysa Türkiye işçi sınıfının politik mücadelesinde örgütü, muhtırayı doğru değerlendirmiş, günün koşullarında gereklilik taşıyan somut mücadele hedefleri önermiş. Bugün de, faşist tirmanışın kimi örgütleri ve çevrelerce gerçek boyutları ile kavranmadığı, anti-faşist mücadelenin gerekli ideolojik-politik-örgütsel temellerine dayandırılmayan çeşitli görüşlerin öne sürüldüğü görülmüyor. Faşizme karşı mücadele, bugünden yarıya kulaçak bir cephe sorununa veya yarığın "geçişliğine", zabta tedbirlerinin yetmezliğine indirgeniyor. Faşizme karşı mücadelenin özünü, tutumunu tüm ilerici, demokrat, yarıtsverşer güçlerinin ortak eylem platformunu oluşturmak olduğu unutuluyor. Sözde herkes bu ilkeyi kabulleniyor ama yapılan kimi cephe çağrıları, biçimi ile, özü ile bu gerçeğin inkarını içeriyor. Antifaşist mücadelenin özünde bir sınıf mücadelesi olduğu gerçeği, işçi sınıfı sözde değil ama pratikte, getirilen önerilerin içeriğinde reddediliyor. Faşizme karşı mücadele, bazı çevrelerce, dün olduğu gibi bugün de, sağ ve solun demec devrimciliğine indirgeniyor. Gözlenen tüm bu yanlışlar, işçi sınıfı hareketinin dışındaki çevrelerce, faşizmin gerçek boyutu ile kavranmadığı olgusunu ortaya koyuyor.

Faşizmin Türkiye'de de tarih sahnesinden silinmesi, yok edilmesi kesin olarak işçi sınıfının ve tüm müttelikleri emekçi kitlelerin iktidarının yani sosyalizmin kurulmasına ile olanaklıdır.

Bunu ise yalnızca işçi sınıfı partisi amaçlamaktadır. Bugün ülkemizde, bilimsel sosyalizmi kılavuz edinmiş olan işçi sınıfı partisinin faşizm karşısındaki tavrı da bu temel hedefin gerekleri doğrultusunda gelişmektedir.

Bu doğrultu, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bütünselliği içinde verilen mü-

cadeledir. Nitel olarak tüm ağırlığı hissettirmektedir. Nicel yoğunluğu da nitel erişkenliğine ulaştırma uğraşı sürmektedir. Mücadelenin objektif koşullarının oluşturulması, yani işçi sınıfının ve tüm emekçilerin politik bilinç ve örgütlülük düzeyinin yükseltilmesi, diğer yandan antifaşist iş ve gücünün oluşturulması ve örgütlenmesi çalışmaları işçi sınıfının partisinin faşizme karşı somut mücadele tavrıdır. Unutmamak gerekir ki faşizme karşı örgütü birleşik güc zafere ulaşacaktır.

Demokrasi mücadelesi özünde bir sınıf mücadelesidir. Ve çağımızda yalnızca sosyalizm mücadelesinin değil, onunla birlikte bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de öncü gücü, işçi sınıfıdır. Demokrasinin en tutarlı ve kararlı savunucusu, mücadelesiz işçi sınıfıdır.

ANTİFAŞİST MÜCADELE VE SENDİKALAR

İşçi sınıfının ekonomik demokratik mücadele örgütleri olarak sendikaların antifaşist mücadelede önemli görevleri ve sorumlulukları vardır. Sendikaların bu görev ve sorumlulukları yerine getirebilmesi öncelikle kendi kitlelerinin ekonomik-demokratik kazanımlarını korumasına ve geliştirilmesine bağlıdır. Vurgulamak gerek. Faşizme karşı mücadelede sözden sendikaların, kendi kitlelerinin demokratik kazanımlarını koruyup geliştirmeleri ilk ve zorunlu görevleridir. Üye kitlesini, ekonomik demokratik mücadelenin çeşitli aşamalarında grevlerden, direnişlerden, kayba uğramadan, bilincini birliğini pekiştirerek, bileyerek, yeni kazanımlar elde ederek, varolanları koruyarak çıkartabilmelidir. Bulunduğu alanda işçilerin en geniş birliğini sağlama, bu birliği ortak sınıf çıkarları temelinde oturtmak daha etkin mücadele için aracı tılamak ilk görevdir. Sözde faşizme karşı olan bir ekonomik örgüt, üye kitlesinin demokratik kazanımlarını koruyuyorsa ekonomik mücadele içinde de, üyelerinde yığınlaşma, dağınlığa oya açacak tutarsızlıklar düşüyorsa, dahası üyelerinin faşist yapıları sendikalarla kitle tabanı oluşturmasına oya açacak hatalar yapıyorsa, faşist tirmanışa "katkida" bulunuyor demektir, objektif olarak.

Faşizme karşı mücadele ve sendikalar konusunda vurgulanması gereken ikinci nokta, sendikaların anarok sendikalist saptalara düşmemesi gerektir. Sendikalar parti işlevi yüklemeyen, ekonomik ve politik mücadelenin birliğini doğru kavranıp uygulanmasıdır. Bilindiği gibi ekonomik ve politik mücadelenin birliği, bu mücadele biçimlerinin her ikisinin verileceği örgütün sendikalar olduğunu anlamama gelmez. Sınıf mücadelesinin

üçü bütünlüğünü kavramak ve uygulama, sendikaların, işçi sınıfının sosyalizm hedefli politik hareketi ile uyum içinde olması anlamına gelir.

DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER İÇİN MÜCADELE

Daha önce de belirtildiği gibi, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi sosyalizm mücadelesi ile bir bütündür. Öte yandan demokrasi mücadelesi, işçi sınıfı sosyalistlerine kısa dönemli bir takım görevler de yüklemektedir. Emekçi kitlelerin varolan kazanımlarını korumak ve geliştirmek, yeni kazanımlar elde etmek yolunda bugünden yarıya yapılabilecek işler vardır. Bu anlamda güncel görev demokratiklerdir. Demokratik hak ve özgürlükler için mücadelenin, antidemokratik uygulamaların ekonomik kaynaklarının kurutulmasını da hedef alması, yani anti faşist ve antiemperyalist mücadelenin birlikte sürdürülmesi, mücadelenin tutarlı ve sonuç alıcı olabilmesi bakımından zorunludur. Bu bütünlüğün sağlanması, tüm toplum yapısının demokratikleştirilmesi, politik demokratikleşmenin güncelliğinin kavranması ve bu doğrultuda mücadele edilmesi, emperyalizme ve faşizme karşı demokratik güçlerin en geniş birlik ve dayanışması içinde mümkündür.

CHP'NİN İKİLİ YAPISININ SONUÇLARI

Bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu politik ortamda, burjuva partilerinin tümü, politikalarını, kitlelerin antikapitalist özlüm ve taleplerini, kaygı ve paniklerini kendi yararlarına kullanmak teması üzerine kunnaktadır. Başta AP ve MHP, kitlelerin özlüm ve arayışlarını, dizene olan tepkilerini faşist tirmanışa basamak yapma çabasındır. Bu politikanın özünde, dikkatleri sınıf mücadelesinin asıl mevzilerinden uzaklaştırma amacı yatmaktadır. Silahlı saldırılarla, "faili meçhus" cinayetlerle kitleleri sindirme politikasının yanı sıra faşizm konusunda da doğal yanlışlıklar ve sınıf temelinden yoksun değerlendirmeler, sosyal demokrat ve demokrat kesimde de yanlış bulmaktadır. Fakat bu durum, kitle ve sınıf sendikacılığı ilkelerinde ekonomik mücadelesini veren kitlelerin bu yanlışlardan kurtulması ve sosyalist tavra yönelmesi ve kavuşması olumlu pratikliği de taşımaktadır. Sonuçta CHP aşğıdaki şekilde tahlil edilebilir hale gelmektedir. "CHP, faşizme karşı mücadele içinde olmayan, ilerici demokrat güçlerin birliğini ve dayanışmasını reddeden pasif davranışını sürdürmektedir. CHP'nin sınıfsal konumu gereği ikili ya-

pası onun, bir yandan kitle tabanını korumaya ama aynı zamanda büyük sermaye ve onun armdaki emperyalizme güvence vermesi imkedir. CHP'nin üzerinde bulunduğu bu ikili titre ve kaygan konumda obalidgince ilerici demokrat bir çizimde tutulabilmesi gerekmektedir. Ama bu gereklilik, CHP'nin kayıtsız şartsız desteklenmesi ile sağlanamaz. CHP'yi ilerici demokrat bir çizimde tutmak, CHP'yi değil, demokratik toplumsal muhalefeti en güçlü kılmakla mümkündür. Faşist tirmanışa karşı başarılı ve etkin mücadelenin yolu budur. CHP işçi emekçi kitlelere "insanca ve hakça bir düzen" vaad ederken, sınıf mücadelesi gerçeğini inkar etmektedir. Kapitalist sömürüye, kapitalizmin temel ilişkilerine karşı çıkmak bir yana, emekçi kitlelerin dayatan ivedi sorunlarına çözüm yolları aramaya, önermeye bile yanaşmamaktadır. Faşizme karşı mücadelenin aşğı gereklilikleri bile yerine getirmemektedir. Bu, "Ecevit'in çevresinde beyin kadronun yetersizliği" ya da benzeri bir takım gerekçelerle açıklanamaz. CHP'nin bu tutumu, doğrudan doğruya onun sınıfsal konumundan, bir burjuva partisi olmasından kaynaklanmaktadır.

Seçim öncesi politikasını "ya bana oy verirsiniz ya da faşizm gelir" anlayışı üzerinde temellendiren CHP, seçimler sonrası tutumu ile de kendisine oy veren kitlelerde yığınlaşma yolaçacak bir tutum içindedir. Bu kesimin CHP ile canlı ilişkileri de yok. CHP'nin kararız ve pasif tutumu onu destekleyen kitlelere de egemen oluyor. Ezaşen CHP ile kitle tabanı arasında canlı ve sürekli bir ilişki akışı da yok.

CHP'nin kitle tabanını oluşturan geniş emekçi yığınların antifaşist mücadelede salarında maddi bir güç haline dönüştürülmesi, işçi sınıfı sosyalistlerinin CHP tabanında sirdirecekleri ilkel ve kararlı iş ve gücünü çabaları içinde gerçekleştirecektir.

İşçi sınıfı sosyalistleri faşist ideolojinin bu ikizli yapıyı kitlelere teşhir ederek, gerçek niteliğini anlatmak, faşist propagandanın şartlandırılmasını karşı yoğun ve yaygın ideolojik mücadele vermek görevi ile karşı karşıdır.

İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi, Türkiye İşçi Partisi, her alanda faşizme karşı politik yönlendirmeye görevini sürdürmektedir. Somut önerileri, etkin eylemleri ve doğru sınıfsal çözümlerini de faşizmi yok edecek güç, işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik gücünün önderliğinde, işçi ve emekçi sınıfların örgütü birleşik gücüdür.

VERMEDİLER

İçindeki ilerici, sosyalist ve dürist üyelerin karşı koymasız bunu uygulayamadı.

Yine bu kongre ile antidemokratik uygulamaların başlangıcı olabilecek tehlikeli bir adım kongre divan başkanı tarafından atıldı ve hükümet konserinin divan başkanlığına öngere vermesi ve öngenerin işleme konması usulu denenecek istendi. Çalışma raporu üzerindeki konuşmalar çok kısa bir süre ile sınırlandırarak bazı konuların konuşulmasına engel olmak isteyen divan başkanının tutumu bilinçli üyeler tarafından protesto edildi.

Ancak üyeleri bası altında tutabilme ve kontrol edebilme olanı sağlama için yönetim kurulu seçiminin açık oyla yapılmasına kalkışılması ise, kongrenin en ilginç sahnelerinden biri oldu.

Bu arada, Ankara'da Türkiye İşçi Partisi ve TÜM-DER üyesi 6 sosyalistin şehit edilmiş öngenerilmesi üzerine verilen saygı duruşu yapılması öngeresi, öngere divan başkanı tarafından öngere verildi. Ancak kongre salonunda bulunanların kararlı tutumları karşısında saygı duruşunda bulunulması kabul edildi.

Bütün bunlardan sonra Milli Eğitim Müdür Muavininin desteklediği liste, antidemokratik uygulamalar ve üyeler üzerinde kulanılan CHP kaynaklı baskılarla seçimleri 2 oy farkla kazandı. Müdür muavininin kendisi ise herşeye rağmen 9.yedekte kaldı. Kongre bitiminde, herkesi iznünbeye boğan 6 Türkiye İşçi Partili'nin öldürülmesi olayı üzerine TÜM-DER-TÜTED ortak salonunda bir toplantı yapıldı. Az önce biten kongrede seçilen TÜM-DER yöneticilerinin bu toplantıya katılmamaları sosyalistleri oldukça düşündürdü bir başka ilginç olaydı.

SOSYALİSTLER KAZANACAK

Gerek TÜM-DER içindeki ve gerekse diğer demokratik kitle örgütleri içindeki sosyalistlerin Giresun TÜM-DER kongresi olayından önemli dersler çıkarması gerekir. Herşeye karşın, CHP'nin ilerici görünümü kişiler aracılığıyla Giresun TÜM-DER örgütünü "hızaya getirme" girişimi, istenilen biçimde başarılmadı. Kongre başkanının ve Milli Eğitim Müdür Muavininin yetkilerine dayanarak yaptıkları baskılara karşın bunun başarılmasını, Giresun'daki sosyalistlerin bu oyunu bozmalarıdır.

Bu kongreden kazançlı çıkanlar sonuçta yine sosyalistler olmuştur. Gerçi seçimi kaybetmişlerdir ama, ilkelere taviz vermediklerini ve veremeyeceklerini kanıtlanmıştır. Bu da sosyalistlerin demokratik kitle örgütlerindeki en önemli kazançlarıdır.

Bütün bunların yanı sıra, TÜM-DER Giresun Şube yönetimine seçilenler içinde var olduğu gözlemlenen dürist unsurun örgütü eskiden olduğu gibi sağlıklı bir gelişme çizgisi doğrultusunda yönlendirmeye belitileri de büsbütün kaybolmuş değildir.

EGE'NİN İKİ YAKASINDA NATO' CULUK YARIŞI

RAŞIT KAYA

Kitlelere büyük umutlar vererek işbaşına gelen Ecevit Hükümetinin ilk günlerinde dış politik ilişkiler hep ön plana çıkarıldı. Sorunların ağırlığı karşısında hükümetin "makul" bir aralama ve zamanlama ile çözümleri getireceği ileri sürülüyordu. Hükümetin dış politikada gösterdiği "canlılık" gelecek bağarlar için de kanıt olarak gösterilmektedir. Bu arada "ambargo" Türkiye'nin sorunlarının başka kaynaklardan birisi olarak bakılmıyor ve bu "sorunun" çözülmesi ile diğerlerine de eşilme olanaklarının doğacağı görüşüne yaygın olarak zandlanılıyor.

Şimdi artık "ambargo sorunu" kalmadı. Hükümet'in sorunlarına ise Ecevit Hükümetinin, terörün terimnansa da dahil, hiçbir çözüm bulamadığı da ortaya çıktı. Ülkemizin ekonomik ve sosyal bunalmaları "dış politikada canlılık" görüntülerine perdelemekte durumdur.

Böyle bir ortamda dış politik ilişkiler alanında Yunanistan'ın Nato'nun askerî kanadına yeniden dönüşi konusu etrafında değişimlenen yeni bir "sorun"la ilgili alanı oluşturulmaya çalışıldığı gözleniyor.

Konunun dar anlamda içeriği Yunanistan'ın Nato'nun askerî yapısına yeniden dahil olma halinde ilgili bölgede Nato kuvvetlerinin yetki ve sorumluluklarının ne gibi bir düzenleme kavuşturulacağı ve bunun doğurabileceği "sorunlar" olarak belirleniyor. Bu yönüyle konunun ulusal savunmayı doğrudan ilgilendirebileceği bir gerçek. Ancak yine bu anlamda çözüm çok zor olmayan sorun, olaya kazandırılmak istenen boyutları gerektirmediği de bir

başka gerçek. Ankara ve politik bir ittifak içerisinde yer alan iki ülke arasında doğabilecek bu tür sorunların gidermek çok zor olmasa gerek. Eğer ortaya "büyük sorunlar" çıkıyorsa gerçeği başka yerde, başka boyutlarda aramak gerekir.

Araştırılması gereken ilk soru, aralarında büyük "sürtünme ve gerginlikler" bulunan Türkiye ile Yunanistan'ın Nato içinde bir örgütlenmede birlikte yer almaları gerektiren nesnel koşulların olup olmadığıdır. Bu ülkelerin Nato'da yer almaları resmi gerekçe olan "tahdit" gerçek olsaydı, iki ülkenin söz konusu sorununu teknik çözümünü kolaylıkla bulabilecekleri açık. Bir çözüm bulamadığımız göre sorun çok daha başka olduğu anlaşılıyor.

Konuyu büyütürlerken Yunanistan ve Türkiye'nin birbirleri ile olan "sorunları", Nato çerçevesinde kendi yararlarına bir çözüme kavuşturma pazarlığı içerisinde oldukları görülmüyor. Sürekli olarak Nato'nun diğer üyelerinin karşı tarafta baskı yapmasını sağlamaya çalışıyorlar. Gerçekte amaçlanan ise, Nato'nun patronu ABD'nin kendi yararlarına ağırlık koyup diğer tarafı "çözümüne" zodaması.

İlginç olan nokta, ne Yunanistan'ın ne de Türkiye'nin, böyle bir pazarlık amaçlarken Nato'dan vazgeçebilecekleri gibi bir kozu kullanamamaları. Bunun temelinde nedeni her iki ülke egemen "sistemler" Emperyalist sistem içinde yer almaları ve emperyalizmin varucu gücü Nato'yu kendi anınel egemenliklerini teminatı olarak görmeleri. Bu nedenle her iki ülke hükümetleri dar anlamda bir dış politik için de fazla ma-

nevraalanları bulamamaktalar.

Yunanistan'ın bu açıdan biraz daha rahat olabilmesi ise kuşkusuz, faşist Cuntasun düştüğü dönemün anti-emperyalist ortamında alınan kararlar Nato'nun askerî kanadı ile ilişkilerini bir ölçüde dondurarak bu konuda kendilerinin Nato'ya doğru yeni bir adım beklenmesinde. Türkiye için böyle bir durum yok. İkinci ve daha önemli bir nedenle de anınel parlamentodüzeninde, Yunanistan'da son yerel seçimlerde de gösterdiği gibi, demokratik anti-emperyalist muhalefetin görrece daha güçlü olması. Bu onların neden olarak gösteren Yunanistan egemen amırları Nato patronundan daha fazla "anlayış" talep edebiliyorlar.

Bütün bu olup bitenler arkasındaki gerçek ise Yunanistan'ın Türkiye arasında yaratılan gerginliklerin emperyalizmin ve özellikle ABD'nin her iki ülkede egemenliğini pekiştirerek yeni ayrıcalıklar koparılmasına hizmet etmekte olduğunu.

Bunalmadan çıkış yolu siyasil iktidarın anınel niteliği gereği kapitalist dünya ilişkileri dışında aranmadığından, Türkiye'nin içinde bulunduğu derin ekonomik bunalmı ve özel olarak acil dış kredilere gereksinimi emperyalist dünyadan gelen taleplere uygun zemin hazırlanmaktadır.

Durum Türkiye hükümetini emperyalizmin Türkiye'den koparmak istediği tezleri karşısında dar anlamda bile pazarlıksız bırakmaktadır. Türkiye için politikası gerekleri sonucu, Yunanistan'a karşı destek bulma zorunluluğu da her an yeni ayrıcalıkları gündeme getirmektedir.

Yunanistan açından da durum çok farklı değildir. Karanmalı'nın kendi deyişle emperyalizm ile "yeni organik siyasi, ekonomik bağlar kurma" arzusu, AKT'ye bir an önce girmeyi her ne pahasına olursa olsun gerçekleştirebilme zorunluluğu, Yunan Hükümetinin iç politikada "Türklerle karşı bir zafer" kazanma çabasıyla birlikte yeraltında Yunanistan'ın da emperyalizme açığı amırlar gemilemektedir.

Görüldüğü gibi, Türkiye ile Yunanistan arasında oluşacak yeni gerginlikler genel olarak emperyalizmin, özel olarak da ABD'nin çıkarlarına doğrudan hizmet etmektedir. Bu nedenle emperyalizmin Nato çerçevesinde doğan bir Türkiye-Yunanistan gerginliğini sürdürülebilmesinde özel yarar bulunmaktadır. ABD'nin bu konuda kesin ve açık bir tavır almaya yanaşmamasının nedeni de kuşkusuz budur. Türkiye ve Yunanistan siyasil iktidarları açısından "sorunun" terimnansa "yararı" ise iç politikada kitleleri bir süre olsun meşgul edebilecek bir konunun bulunmamasıdır.

Durumun emekçi halk, ilerici, anti-emperyalist, demokratik güçler tarafından kavranıp getendirilmesi tam bir sorundur. Türkiye ve Yunanistan arasındaki gerginliklerin gerçek nedenini ve ilke hizmet ettiği açıklamak ve iki ülke arasında yaratılmaya çalışılan yeni bir "buharı" perdesi arkasında kitlelerin gerçek sorunlarını hapsetilmesine izin vermemek önemli bir görevdir.

TÜRKİYE EKONOMİSİ SINANIYOR

YUSUF DOĞAN

Türkiye ekonomisi, kısa adı OECD olan Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü tarafından sinanmaktadır. Türkiye'nin son yıllarda girmekten kaçındığı bu sinama, OECD bünyesindeki Türkiye Konsorsiyomu aracılığıyla proje ve program kredisi almak için zorunlu bulunmaktadır.

Paris'teki bu sinamaya esas olmak üzere, OECD uzmanları tarafından bir rapor hazırlanmıştır. Son redaksiyonu, geçtiğimiz hafta içinde Türkiye'de yapılan bu rapor, Türkiye'nin ekonomisini rekabetçi düzene göre ayarlamasını öngörmektedir. Raporda şöyle denilmektedir:

"Türkiye, ekonomisini rekabetçi ekonomiyi yapının gerektirdiği düzene göre ayarlamaya özen göstermeli ve kit kaynakların en verimli biçimde dağılımına ağırlık vermelidir. Pek yeterli olmasa bile, gelişmiş kapitalist ekonomilerde bu amaçla yönelik en etkin araç olarak piyasasının fiyatları düzenleme mekanizması kullanılmaktadır. Bu politikaları Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelere uygulamazsa, dünya ticaretinde kısa dönemde etkin bir yere sahip olunabilir."

Gerçekten, üretim araçlarının denetimini yarımda, kullanılan kaynak dağılımı mekanizmaları, ekonomi politikalarının en önemlileridir. Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda verilen bilgiye göre, planlı dönemde ekonomide kaynak dağılımı piyasa mekanizması ile plan mekanizmasının birlikte işlemeyle gerçekleştirilmiştir. Ancak, ekonomik faaliyetlerin artması ve bunlar arasındaki bağlanmanın sıklaşmasıyla, plan dönemi boyunca piyasa mekanizması önemli bir gelişmişliğe ve güce erişmiştir. Plan mekanizmasının etkinliği ise giderek azalmış, kaynak tahsisleri zaman zaman önemli ölçülerde artan bir biçimde planlarda öngörülen hedeflerden uzaklaşmıştır.

Dördüncü Plan'da şu ilke benimsenmektedir:

"Dördüncü Planın politikaları, kaynak tahsis konusuna açıklık ve çözüm getiren nitelikte olacaktır. Sadece nihai mal ve hizmetlerde değil, üretim faktörlerinin dağılımında da, başta döviz olmak üzere, kit kaynakları en iyi biçimde kullanılmaya özen veren plan mekanizmasından daha çok yararlanabilmek büyük önem taşıyacaktır. Ekonominin bugün içinde bulunduğu koşullarda, Anayasa'nın 'planlı kalkınma' ilkesinin uygulanması en büyük avantaj böyle bir karar alması düşeninden yararlanabilmek olacaktır.

Böyle bir karar düzeni sayesinde üretim faktörleri ile nihai ürünleri plan hedeflerine göre dağıtacak bir piyasa işlevinin ağırlık kazanması gerçekleştirilecektir."

Plan'daki bu ilkeye karşın, piyasa mekanizmasının dış baskılara ağırlığını sürdürüleceği kuşkusuzdur.

OECD raporunda, Türkiye'nin içinde bulunduğu darboğazda en önemli sorunun dış finansmanda yatdığı vurgulanmakta ve yabancı sermayeden "sergine" yararlanılması ögütlenmektedir. Buna göre, Türk yetkililer tarafından

yabancı sermayeyi teşvik etmek amacıyla alınacak bir karar, ileride iç piyasada rekabeti geliştirebileceği gibi aynı zamanda ülkenin dış finansman ihtiyacını da çözebilecektir.

Yabancı sermayenin, ancak çıkarına uygun olduğu ve özendirildiği zaman geleceğini de kaydeden OECD raporu, çok sayıda ülkenin yabancı sermayeli yatırımların ülkelerinde kurulmasını sağlamak amacıyla "özel" önlemlere başvurduğunu belirtmekte ve "Önemli olan, ıstıkrarlı bir kalkınma vadeden bir ekonomide, yabancı sermayeye makul kör sağlamak" görüşünü savunmaktadır.

OECD raporunda, yabancı sermayeden yararlanmak kadar uluslararası para piyasalarından borçlanmanın da hızla gelişme sürecindeki ülkeler açısından gerekli olduğu kaydedilmektedir ve büyük yatırım projelerinin para piyasalarından sağlanacak kaynaklarla finanse edilmesini zorunlu saymaktadır. Bu konuda, Brezilya örneğine değinilen raporda, "Brezilya kredi verilebilirliğini her zaman yüksek tutmuştur" denilmektedir.

OECD raporu, Türkiye'de uygulanmakta olan Uluslararası Para Fonu'ndan onaylı ıstıkrar programının sorunları çözmeye yetersiz kaldığı ve özellikle enflasyon hızını yükseldiğini savunarak, yeni önlemler alınmasını zorunlu saymaktadır. Alınacak yeni önlemlerin, öncelikle harcanabilir gelirden ve özellikle kontrolü ile tüketim harcamalarının azaltılmasına yönelmesi gerektiği kaydedilen raporda öteki önlemler şöyle özetlenmektedir:

• Verimliliğin ve kaynak dağılımının geliştirilmesi için pazar ekonomisi kurullarına daha fazla güven duyulması gerekmektedir.

• Pazar güçlerinin rekabetçi gelişimi sanayinin gelişmesi için gerektirir. Ancak bu konuda, halen kamu iktisadi kuruluşlarına verimliliği arttırmaları için sağlanan desteği aşan bir destek gerekmektedir.

• Yüksek yatırım hızını sürdürülmesi için temerrüfu teşvik etme politikaları uygulanmalıdır. Sermaye piyasasının gelişmesini sağlamakla kullanılabilecek temerrüflerin verimli bir şekilde dağılmasını sağlayabilir.

• Harcanı artırmaya öncelik verilmesi gerekir.

• Yabancı sermayenin ülkeye girişinde yalnızca ihraca yönelik olduğuna bakılmamalı, bundan başka, Türkiye ekonomisi gibi gelişmekte bulunan yarı modern işletmecilik amolyonları getirdiği de hesaba katılmalıdır.

Türkiye'nin de içinde bulunduğu uluslararası ekonomik düzen, gelişmekte olan ülkeleri benimsedikleri üretim yapılarını sürdürmeye zorlamaktadır. Bu arada, gelişmiş ülkelerin önderlik ettiği dünya ekonomisindeki uluslararası işbölümü eğilimleri ile gelişmekte olan ekonomilerin açıldıkları üretim yapıları arasındaki çelişmeler giderek daha açık bir biçimde görülmektedir. Bunun en belirgin örneklerinden biri OECD raporu olmaktadır.

OECD raporu, Türkiye'yi "büyüyen gelişmesinin yaratıldığı sorunları, demokratik bir ortamda, yeni ve etkin yöntemlerle çözmek" amacıyla bağdaştırmayan bir işbölümüne zorlamaktadır. OECD, Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası, Türkiye için önderliklerle, üretim güçleri yeterince gelişmiş, dışa bağımlı ekonomi yapının korunmasını zorlamaktadır.

DUYURU

YEDİ ARKADAŞIMIZ LATİF ÇAN, FARUK ERSAN, EFRİM EZGİN, SALİH GEVENCİ, HÜRCAN GÜRSES, O.NURİ UZUNLAR İLE SERDAR ALTEN'İN FAŞİST SALDIRGANLAR TARAFINDAN VAHŞİCE KATLEDİLMELERİ ÜZERİNE ŞAHSEN, TELGRAF, TELEFON VE MEKTUPLA; ORTAK AÇIKLAMALAR VE BASIN BÜLTENLERİYLE; ANKARA, YENİŞEHİR (BURSA), KIRKLARELİ, ÇORUM VE ANKARA'DA DÜZENLENEN CENAZE TÖRENLERİNE KATILARAK, ÇELENK GÖNDEREREK ACIMIZI PAYLAŞAN VE BAŞSAĞLIĞI DİLEKLERİNİ İLETEN

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI ORHAN EYÜBOĞLU, CHP MİLLETVEKİLLERİ VE YEREL ÖRGÜTLERİNE; MİLLİ BİRLİK GRUBUNA;

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ, TÜRKİYE BİRLİK PARTİSİ, VATAN PARTİSİ, TÜRKİYE EMEKÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANLIKLARINA VE YEREL ÖRGÜTLERİNE;

ANKARA BELEDİYE BAŞKANI ALI DİNÇER VE DİĞER BELEDİYE BAŞKANLARINA,

DISK GENEL MERKEZİ VE BÖLGE TEMSİLCİLİKLERİNE,

BANK-SEN, BASIN-İŞ, BAYSEN-İŞ, DEVRİMCİ SAĞLIK-İŞ, GIDA-İŞ, HÜR CAM-İŞ, LİMTER-İŞ, MADEN-İŞ, PETKİM-İŞ, SOSYAL-İŞ, TEK GES-İŞ, TEKSTİL, YENİ HABER-İŞ, YERALTI MADEN-İŞ GENEL MERKEZ VE ŞUBELERİNE; ASTER-İŞ, DEV-MADEN-SEN, DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ, GENEL-İŞ, İLERİCİ DERİ-İŞ, KERAMİK-İŞ, LASTİK-İŞ, OLEYİS, T.İ.S., TÜMKA-İŞ ŞUBE VE TEMSİLCİLİKLERİNE,

PETROL-İŞ, BETON-İŞ, DEVRİMCİ MADEN-İŞ, ÜSYM-SEN, YENİ GES-İŞ GENEL BAŞKANLIKLARI İLE İPLİK-İŞ, KAUCUK-İŞ, TÜM-İŞ, TÜM HAS-İŞ, YENİ TURİZM-İŞ ŞUBELERİNE:

DEĞİŞİK SENDİKALARA BAĞLI BÖLGE VE İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ İLE FABRİKA VE ATELYE İŞÇİ GRUPLARINA;

TMMOB GENEL BAŞKANLIĞI VE BAĞLI ODALARDAN ELEKTRİK, İNŞAAT, KİMYA, MAKİNE, METALURJİ, METEOROLOJİ, ORMAN, ZİRAAT MÜHENDİSLERİ VE MİMAR ODALARI MERKEZ, ŞUBE VE TEMSİLCİLİKLERİNE,

TÜRKİYE TABİBLER BİRLİĞİ MERKEZ KONSEYİ İLE BARO, TABİP, ECZACI VE VETERİNER HEKİM ODALARINA, TÖB-DER, TÜMÖD, TÜMAS, ODTÜ ÖĞRETİM ÜYELERİ DERNEĞİ GENEL BAŞKANLIKLARI VE ŞUBELERİYLE BOĞAZIÇI, HACETTEPE, İÜ, KTÜ, ODTÜ, AHF, SBF, DİYARBAKIR T.F., EĞİTİM ENSTİTÜLERİ ÖĞRETİM ÜYELERİ VE ÖĞRENCİLERİNE,

TÜM-DER, TUTED, İŞÇİ KÜLTÜR DERNEĞİ, TÜS-DER, ÇAĞDAŞ HUKUKÇULAR DERNEĞİ, GENEL-DER, GİB-DER, İKD, TÜM BANK-DER, TÜM İL-BANK DER, TÜM ZER-BANK-DER, TÜRKİYE ZİRAATÇILAR DERNEĞİ GENEL MERKEZ, ŞUBE VE TEMSİLCİLİKLERİNE:

ARKEOLOGLAR DERNEĞİ, AKD, AKOD, AMATÖR SPORCULAR DERNEĞİ, BARIŞ DERNEĞİ, BARIŞ VE DEMOKRATİK HAKLAR DERNEĞİ, ÇAĞDAŞ GAZETECİLER DERNEĞİ, EGE KÖY-DER, SAĞLIK SOSYAL YARDIM DERNEĞİ, SANATÇILAR BİRLİĞİ DERNEĞİ, SAYIŞTAY DENETÇİLERİ DERNEĞİ, TRT-DER, TRT VARDİYALI ÇALIŞANLAR DERNEĞİ, TÜM YÜKSEK TEKNİK VE TEKNİKLER DERNEĞİ, TÜRKİYE BİLİŞİM DERNEĞİ, TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI İLE YEREL KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEKLERİ VE GÜZELLEŞTİRME DERNEKLERİ GENEL BAŞKANLIKLARINA, BANK-DER, ÇAĞDAŞ ECZACILAR DERNEĞİ, ENERJİ-DER, HABER-DER, HALKEVLERİ, HALK-KOOP, KÖY-KOOP, POL-DER, PİM, PTT-DER, TÜRKİYE HEMŞİRELER DERNEĞİ ŞUBELERİNE,

GENÇ ÖNCÜ, ASK-DER, ÇIRAK-DER, DEV-GENÇ, DEV-GÖR, DEV-GÜÇ, DEV-LİS, DDKD, DHKD, DÖB, DSDF, GEB, GENÇ-GÜÇ, İGD, İLD, SGB, TMGT GENEL BAŞKANLIKLARI VE ŞUBELERİNE, İZ BATÖK, İDÖD, KGD, KÜGEF GENEL BAŞKANLIKLARINA,

ANKARA SANAT TİYATROSU, ÇAĞDAŞ SAHNE, DANIŞTAY, DEVLET DEMİRYOLLARI, DEVLET İSTATİSTİK ENSTİTÜSÜ ÇALIŞANLARINA, DEMOKRAT İZMİR EMEKÇİLERİNE, EMEĞİN BİRLİĞİ, GİRGİR, KADIN DAYANIŞMASI, POLİTİKA GAZETESİ; SOL VE ONUR YAYINLARI, SOSYALİST, ÜRÜN DERGİLERİ VE HAVASS YAYINLARINA,

YURT DIŞINDAN FİDEF, DEMOKRATİK SOL HALK DERNEĞİ (BATI BERLİN), FRANSA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ ŞUBESİ (STRASBOURG), İLERİCİ TÜRK İŞÇİLERİ DERNEĞİ (FRANKFURT), TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ (HILDESHEIM), İŞÇİ KÜLTÜR ÇALIŞMA GRUBU (DUISBURG), İŞÇİ KÜLTÜR MERKEZİ (BATI BERLİN), İŞÇİ DAYANIŞMA KOMİTESİ (HANNOVER), İŞÇİ YARDIMLAŞMA DERNEĞİ (DUISBURG), TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLER DAYANIŞMA BİRLİĞİ (KÖLN), TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ (ESSEN), TÜRK İŞÇİLERİ YARDIMLAŞMA DERNEĞİ (KREFELD), TÜRKİYELİ İŞÇİLER KOMİTESİ VE KÜLTÜR MERKEZİ (BRÜKSEL) GENEL BAŞKANLIKLARINA; DÜSSELDORF, GENSİNGEN, MÜNİH, WEINHEIM VE PARIS SOSYALİST İŞÇİLERİNE; TÜRKİYE BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK KOMİTESİ KOORDİNASYON KURULU BAŞKANLIĞINA

VE DİĞER TÜM KURULUŞ VE KİŞİLERE

İÇTENLİKLE TEŞEKKÜR EDERİZ. GÖRDÜĞÜMÜZ BU YAKIN İLGI VE KATKI, GÖNDERİLEN MESAJLARDAKİ FAŞİZME KARŞI ÇIKIŞ, LANETLEME VE DİRENİŞ AZMI, BİZE YENİ BİR GÜÇ KAYNAĞI OLMAKTA, ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜÇLERİN YENİLMEZLİĞİNE OLAN İNANÇIMIZI VE MÜCADELE KARARLILIGIMIZI DAHA DA PERÇİNLEMEDİR.

EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİNE!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

Not: Bu duyuru, "Yeni Halk" gazetesinin 16 Ekim tarihli sayısında yayımlanmıştır. Ancak her nasılsa bir iki kuruluşun gözden kaçtığı sonradan fark edilmiş, bu da Parti Genel Merkezine başsağlığı dileklerinin iletilmesine devam edildiği de görülmüştür. Diğer yandan, kanlı saldırıdan ağır yaralı olarak kurtulan son arkadaşımız Çankaya Üyesi Serdar Altın'ı da yitirmemiz üzerine yeni kuruluş ve kişiler de başsağlığı dileklerine katılmışlardır. Yukarıdaki duyuru bu eklenmeleri de kapsayacak biçimde yeniden düzenlenmiştir.